

בשבילי ההבנה מיהו ישוע
ההבדלים העיקריים בין
המוסלמים לנוצרים

גוד'רון מרגרט פאולסדוטיר

בשבילי ההבנה מיהו ישוע

ההבדלים העיקריים בין המוסלמים לנוצרים

בשבילי ההבנה מיהו ישוע

ההבדלים העיקריים בין המוסלמים לנוצרים

גוד'רון מרגרט פאולסדוטיר

שם הספר באנגלית:
The Understanding of Who Jesus Is- the Basic Difference Between
Muslims and Christians

תרגום מעברית - Hebrew translation

© Copyright 2021 - Guðrún Margrét Pálsdóttir
© כל הזכויות שמורות לגוד'רון מרגרט פאולסדוטיר.

המתרגם - אביב אור

עיצוב כריכה- Karousel ehf – María Ericsdóttir Panduro

רייקיאוויק, איסלנד (2022)

ניתן לתרגם את הספר לשפות שונות ללא כוונות רווח באישור בכתב
מהמחברת בכתובת האי מייל:
אתם מוזמנים לקרוא, לשתף ולהוריד את הקובץ ללא תשלום
understanding@whojesus.is

באתר האינטרנט: Whojesus.is

ציטוטים מן הקוראן בתרגום לעברית על ידי-
עוז "אבו בכר" יונה, חאלד מוחמד סעאבנה, ד"ר איימן א-ריאן, ד"ר זיאד אבו
מוך, איברהים חטיב, שייח אוס מדלג, מוחמד צעיף.

ציטוטים מן הברית החדשה בתרגום לעברית.

להפצה כלל עולמית
הדפס במקור באיסלנד

ISBN 978-9935-526-00-7 (trade paper)
ISBN 978-9935-526-01-4 (PDF format)

הקדשה

ברצוני להקדיש את הספר
לכל חברי המוסלמים באיסלנד

וכן

לכל שאר האנשים ברחבי העולם
השואפים לאמת.

תוכן עניינים:

9.....	הקדמה
11.....	מבוא
13.....	פרק 1: ישוע על פי הדעות השונות
21.....	פרק 2: האם ישוע מת על הצלב?
31.....	פרק 3: האם ישוע הוא בן האלוהים?
37.....	פרק 4: האם ישוע הוא אלוהים עצמו?
43.....	פרק 5: האם ישוע הוא מושיע העולם?
47.....	פרק 6: האם ישוע הוא המתווך בין האלוהים לאנושות?
51.....	פרק 7: מהימנות המקורות
59.....	סיכום
60.....	השמות של ישוע בקוראן, בברית החדשה ובתנ"ך
61.....	מעט מתורתו של ישוע
63.....	מקורות

הקדמה

ניתן לשער שרוב קוראי הספר הזה יודעים מיהו ישוע. ידע שיכול להיות מבוסס על קריאה בקוראן או בתנ"ך, או פשוט ממה ששמעו או למדו בעבר.

ספר זה מאפשר לקוראיו את האפשרות להסתכל על הנושא מזוויות שונות. כשמכירים רק צד אחד, קשה לראות את התמונה הגדולה. דרוש אומץ כדי להסתכל על הצד הלא מוכר. זה יכול לאשר את מה שאתם מאמינים כנכון או לאתגר אתכם להמשיך ולחקור כדי להיות בטוחים שהחיים שלכם מבוססים על אמת.

אני אוהבת ומכבדת מכל הלב מוסלמים, נוצרים ויהודים כמו גם את בני הדתות האחרות. עם זאת, מעל לכל, אני אוהבת את האמת. זו אבן פינה שעליה אני בונה את חיי ולאור זה למדתי הן את התנ"ך והן את הקוראן. על ידי כתיבת הספר הזה, אני מבקשת לשתף אתכם כמה מנקודות מפתח השונות שנכתבו על ישוע בשני הספרים הייחודיים הללו.

תפילתי היא שתקראו את הספר בראש פתוח, עם הרצון לחיפוש אחר האמת מיהו באמת ישוע.

גוד'רון מרגרט פאולסדוטיר (גוֹנָה מְגָה)

מבוא

אמונתם של יהודים, נוצרים ומוסלמים היא באל אחד שבסיס שלה זהה: סיפורים של אנשים בעלי אמונה גדולה כמו אברהם, משה ונביאים אחרים בכתבי הקודש.

הנוצרים מתבססים על אותה תורה כמו היהודים, הקרויה הברית הישנה, אליה נוספה הברית החדשה המספרת על בואו של ישוע המשיח, חייו והכניסה הקדומה.

המוסלמים מתבססים על הקוראן המספר על אנשים רבים המוזכרים בתנ"ך, אך בדרך די שונה.

בקוראן מסופר על הספר/ כתבים, אנשי הספר (יהודים ונוצרים) ועל ישוע כמושיע/משיח.

התנ"ך מכיל למעלה מ-300 נבואות על המשיח, ובברית החדשה ישנם סיפורים מפורטים על חייו של ישוע שנכתבו על ידי עדי ראייה דבר המצביע על הגשמת כל אותם נבואות.

בנוסף, כמה מההיסטוריונים והסופרים של המאה הראשונה והשנייה הזכירו את ישוע בכתביהם ובאירועים המתרחשים בהתאם לתיאורים שבמקרא. נוצרים ומוסלמים מסכימים כי ישוע היה המשיח בעוד שרוב היהודים לא קיבלו את ישוע ועדיין מחכים לבואו של המשיח.

אף על פי שישוע ושליחיו הראשונים היו יהודים, ישוע נדחה על ידי המנהיגים היהודים, והואשם והוצא להורג בגין חילול השם על ידי הרשויות הדתיות. בכל זאת, כיום יהודים רבים מבינים כי ישוע אכן היה המשיח המובטח.

בספר זה אנסה להאיר את ההבנה על מנת לחשוף את האמת לגבי ישוע המכובד מאוד על ידי מוסלמים ונערץ ונסגד על ידי הנוצרים.

פרק 1:

ישוע על פי הדעות שונות

הן התנ"ך והן הקוראן מסכימים על הדברים הבאים:
ישוע היה המשיח, הוא היה נביא, דבר האמת, דבר האל. היה בכוחו לרפא חולים, להשיב ראייה לעיוורים ולהקים את המתים לתחייה/להעניק חיים. בואו לעולם הוכרז על ידי מלאכים, הוא נולד לבתולה ועל כן לידתו הייתה על טבעית, על ידי התערבות אלוהית. הוא עלה לשמיים, הוא חי היום וישוב.

הקוראן: אמנם אומר שישוע הוא המשיח אך אינו מתאר בפירוט את תפקיד המשיח על פי הנבואות הקדומות. כאשר יש צורך בביאור או כפי שכתוב בקוראן 10.94 ו-16.43, אם אנשים אינם יודעים או מוטלים בספק, מומלץ להם לחפש תשובות בספר/בכתבי הקודש או לשאול אנשים שקראו אותם.

אז בואו נסתכל על כמה מנבואות התנ"ך על המשיח, המכילה מידע על לידתו, תפקידו ומותו. כל אותן נבואות קדומות התגשמו כפי שניתן לראות בהשוואה הבאה.

התגשמות נבואות אלו ניתן למצוא בבשורות שבברית החדשה וחלק מהן בקוראן.

הנבואות והתגשמותן

- לידת ישוע- הוא יילד לבתולה
הנבואה: ישעיהו 7.14; ישעיהו 9.1-7
התגשמותה: מתי 25-1.18; לוקאס 38-1.26; קוראן 22-19.19
- מקום לידתו- הוא יילד בבית לחם
הנבואה: מיכה 5.2
התגשמותה: מתי 11-2.1; לוקאס 7-2.1
- הוא יביא אתו מחילה ורפאות, מרפא וראייה לעיוור
הנבואה: ישעיהו 7-42.6; 3-61.1; זכריה 13.1
התגשמותה: מרקוס 17, 12-2.1; לוקאס 21-4.14; 22-7.21; 6-11.5; 35-18.35
43; קוראן 3.49
- הוא יהיה סמל לענווה- מלך רכוב על חמור
הנבואה: זכריה 9.9
התגשמותה: מתי 37.27; מרקוס 10-11.7
- הוא ייבגד למען 30 מטבעות כסף
הנבואה: תהילים 41.10; זכריה 13-11.12
התגשמותה: מתי 15-26.14; 10-27.3
- הוא יהיה מוכה, מושא ללעג, יירקו עליו
הנבואה: ישעיהו 50.6
התגשמותה: מתי 67.26; 26.27; מרקוס 65.14
- הוא ייצלב
הנבואה: תהילים 19-22.1
התגשמותה: מתי 44-27.22; מרקוס 41-15.16; לוקאס 49-23.22; יוחנן 37-19.1
- הוא ימות בעבור חטאינו
הנבואה: ישעיהו 53.4-12
התגשמותה: מתי 28.26; אגרת פטרוס הראשונה 2.24
- השמש תחדל מלזרוח וחושך יישאר מצהרי יום מותו
הנבואה: עמוס 10-8.9
התגשמותה: מתי 45.27; מרקוס 33.15; לוקאס 44.23
- הוא יהיה אור העולם
הנבואה: ישעיהו 6-9.2; 3-60.1
התגשמותה: יוחנן 9, 1.4; 46.12

דברים שישוע אמר על עצמו, אשר צוטטו על ידי תלמידו יוחנן:

"אֲנִי הוּא לֶחֶם הַחַיִּים כִּלְהֻבָּא אֵלַי לֹא יָרֻעַב וְהַמָּאֲמִין בִּי לֹא יִצְמָא עוֹד"
(יוחנן 6.35)

"אֲנִי אֹר הָעוֹלָם כִּלְהֻלָּךְ אַחֲרֵי לֹא יִתְהַלֵּךְ בְּחֹשֶׁכָה כִּי־אֹר הַחַיִּים יִהְיֶה־לּוֹ"
(יוחנן 8.12)

"אֲנִי הִפָּתַח אִישׁ כִּי־בֹא בִי יוֹשֵׁעַ וּבִצָּאתוֹ וּבְבֹאוֹ יִמָּצָא מְרֻעָה"
(יוחנן 10.9)

"אֲנִי הַתְּקוּמָה וְהַחַיִּים הַמָּאֲמִין בִּי יִחְיֶה גַם כִּי־מוֹת"
(יוחנן 11.25)

"אֲנִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֲמֶת וְהַחַיִּים לֹא־יָבֵא אִישׁ אֶל־הָאֵב בְּלִתִּי עַל־יָדִי"
(יוחנן 14.6)

"אֲנִי הוּא הָרָעָה הַטוֹב הָרָעָה הַטוֹב יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד צֹאנוֹ"
(יוחנן 10.11)

"אֲנִי שְׂרֵשׁ דָּוִד וְתוֹלְדָתוֹ כּוֹכַב נֹגַהּ הַשָּׁחַר"
(חזון יוחנן 22.16)

"אֲנִי הָאֵלֶף וְהֵתוֹ הָרֹאשׁ וְהַסּוֹף הָרֹאשׁוֹן וְהָאַחֲרוֹן"
(חזון יוחנן 22.13)

"אַתֶּם מִלְמָטָה; אֲנִי מִלְמַעְלָה. אַתֶּם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה; אֲנִי אֵינֶנִּי מִן הָעוֹלָם הַזֶּה"
(יוחנן 8.23)

"אִם תַּעֲמְדוּ בְּדִבְרֵי, תִלְמִידֵי אַתֶּם בְּאֲמֶת, וְתִדְעוּ אֶת הָאֲמֶת וְהָאֲמֶת תִּשְׁחַרֵּר אֶתְכֶם"
(יוחנן 8.31-32)

"זֹאת מִצְוַתִּי: אֲהַבּוּ זֶה אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁאֲנִי אֶהֱבֵיתִי אֶתְכֶם, אֵין אֶהֱבֶה גְדוּלָּה מֵאֲהַבְתּוֹ שֶׁל הַנּוֹתֵן אֶת נַפְשׁוֹ בְּעַד יְדִידִיו"
(יוחנן 15.12-14)

טבלה של הדעות שונות לגבי מיהו ישוע

ישוע	משיח על פי התנ"ך	משיח על פי הברית החדשה	ישוע בקוראן	היסטוריונים מאשרים
נולד לבתולה	כן ישעיהו 7.14	כן מתי 1.18-23 לוקאס 38-1.26	כן קוראן 22-19.19	
נביא	כן דברים 18.18 12-34.10	כן מעשי השליחים 22-3.20 מתי 13.57 21.11	כן קוראן 19.30	כן לוקיאנוס 1)
דבר האלוהים		כן יוחנן 1.1-14	כן קוראן 3.45	
דבר האמת/ האמת בעצמה		כן יוחנן 14.6	כן קוראן 19.34	
אור העולם	כן ישעיהו 9.2 3-60.1	כן יוחנן 1.4-9 12.46		
ריפא חולים	כן ישעיהו 61.1 53.5	כן לוקאס 48-8.43 מתי 9.35 21.14	כן קוראן 3.49	
השיב ראייה לעיוורים	כן ישעיהו 7-42.6	כן לוקאס 22-7.21	כן קוראן 3.49	
הקים מתים לתחייה/העניק חיים		כן לוקאס 55-8.49	כן קוראן 3.49	

בצע ניסים	כן ישעיהו 6-35.4	כן מרקוס 37-7.32	כן קוראן 3.49	כן תלמוד בבלי 2) יוספוס 3)
בן האלוהים	כן תהילים 2.7,12,13	כן יוחנן 3.16 אגרת יוחנן הראשונה 1.3	לא קוראן 92-19.88	נערץ כאלוהים לאחר שקם לתחייה: פליני הצעיר(4) יוספוס
משיח	כן ישעיהו 7-9.1 3-61.1	כן מתי 5-2.1	כן קוראן 3.45	כן טקיטוס(5) פליני הצעיר, יוספוס.
מושיע	כן ישעיהו 6-35.4	כן לוקאס 11-2.10 מתי 20.28	לא קוראן 3.84	
מחל על חטאים	כן ישעיהו 1.18 12-53.3	כן מרקוס 2.5-12 מתי 1.21	לא קוראן 5.75	
מתווך בין אלוהים לבני האדם	כן ישעיהו 42.6	כן האגרת הראשונה אל טימותיוס 2.5	לא קוראן 2.255	
אלוהים בעצמו	כן ישעיהו 7-9.6 5-35.4	כן יוחנן 1.1 -20.28 29	לא קוראן 5.72	
הוטבל		כן מתי 3.13-17		כן דעה הרווחת בקרב חוקרי ימינו

נצלב	כן תהילים 19-22.2	כן מתי -27.32 50 מרקוס 37-15.1 לוקאס 46-23.13 יוחנן -19.1 30	לא קוראן 4.157	כן דעה הרווחת בקרוב חוקרי ימינו <u>מקורות</u> <u>קדומים:</u> לוקיאנוס, טקיטוס, יוספוס, תלמוד בבלי
הונח במערה	כן ישעיהו 53.9	כן מתי -27.57 66		כן באופן כללי מקובל על יד היסטוריונים
קם לתחייה	כן ישעיהו 53.10 תהילים 16.10 49.16	כן מתי -28.1 15 מרקוס 7-16.1 לוקאס 7-24.1 יוחנן -20.1 18 השליחים 27-2.22	כן קוראן 19.33	כן המסקנה של רבים מחוקרי ימינו. <u>מקורות</u> <u>קדומים:</u> יוספוס טקיטוס
עלה השמימה	כן תהילים 68.18 דניאל 14-7.13	כן השליחים 1.9	כן קוראן 3.55 4.158	
חי היום	כן ישעיהו 7-9.6	כן מתי -28.18 20 חזון יוחנן 18-1.12	כן קוראן 4.158	

ישוב	כן דניאל 14-7.13	כן יוחנן 3-14.2 שליחים 11-1.9 חזון יוחנן 1.7	כן קוראן 4.159 43.61	
------	------------------------	---	-------------------------------	--

ההבדל העיקרי בהבנת ישוע בין מוסלמים לנוצרים יכול להישאל דרך השאלות הבאות:

- האם ישוע מת על הצלב?
- האם ישוע בן האלוהים?
- האם ישוע הוא האלוהים עצמו?
- האם ישוע הוא מושיע העולם?
- האם ישוע הוא המתווך בין האלוהים לאנושות?

בקוראן התשובה לכל השאלות האלו היא לא. אבל בתנ"ך התשובה חיובית לכולן.

בואו נבחן מקרוב כל שאלה ונראה כיצד התשובות בקוראן שונות מאלה שבתנ"ך.

פרק 2:

האם ישוע מת על הצלב?

הקוראן מלמד שישוע לא נצלב:

"הרגנו את המשיח ישוע בן מרים שליח אל; אך לא הרגו אותו ולא תלו אותו כי אם את דמותו. אכן לא נודע דרך מותו; נפרדו עליו דעות בני האדם, אמנם לא נהרג כי אם אלוהים העלהו אליו." (קוראן 4.157-158)

מכל מקום, בכמה מקומות הקוראן מצביע על כך שישוע אכן מת ולאחר מכן קם לתחייה.

לפי הקוראן ישוע דיבר בגיל יומיים, על מותו:
"אני עבד ד'; הוא נתן לי כתב ושימני לנביא ויצו אתי את ברכתו בכל אשר אהיה, ויצוני להתפלל אליו ולחון דלים כל ימי חיי" (קוראן 19.30-31)
"שלום על יום הולדי ושלום על יום מותי ושלום על יום הקיצי מעפר." (קוראן 19.33)

שני פסוקים נוספים מדברים על כך שישוע מת למרות חוסר הבהירות בכל התרגומים לאנגלית של הקוראן:
"כשאמר אלוהים, הוי, ישוע! אני אקחך ואישאך אליי ואזכך מאלה אשר כפרו, ואקבע את המאמינים בך מעל אלה אשר כפרו עד יום תחיית המתים ואז תושבו אליי אפסוק ביניכם בכל אשר הייתם סביבו חלוקים" (קוראן 3.55)

ישנם תרגומים ישירים יותר של אותו הפסוק הנותנים משמעות ברורה יותר:
וכאשר ד' אמר: "הו ישוע, אני הולך לסיים את תקופת שהותך [עלי אדמות] ... (באנגלית תרגום שקיר)

המילה הערבית לסיים (מוטוואפיקה) משמעותה או שהוא מת מוות פיסי שזן המשמעות הרווחת של המילה, או שהוא ביקר את אלוהים בשנתו וחזר לגופו לאחר מכן.

מילה בעלת אותה משמעות מצויה בקוראן:
" לא דברתי אליהם כי אם את אשר צוותני לאמור: עבדו את ד', אדוני ואדונכם! ואעיד בם כל עת היותי עמהם; ועתה אחרי קחתך אותי מאתם, אתה שומרם, כי אתה תעיד בכל." (קוראן 5.117)

נראה כי התרגום לאנגלית של שני פסוקים אלה מערבית השתנה במהלך השנים כך שהמשמעות הישירה של המילה הערבית "למות" כיום לא כל כך ברורה בחלק מהתרגומים החדשים יותר.

תרגום	קוראן	טקסט
מ. מוחמד עלי 1917	3.55	"אני אמיתך וארוממך אלי"
	5.117	"אבל אתה גרמת לי למות"
שיר עלי 1955	3.55	"אני אגרום לך למות מוות טבעי וארוממך אלי"
	5.117	"אך מאחר וגרמת לי למות"
מ.ח שקיר 1983	3.55	"אני מתכוון לסיים את זמנך(עלי אדמות) ולהעלותך אליי"
	5.117	" אבל אתה גרמת לי למות"
מוחמד אסד 1980	3.55	"..אמת, אני אמיתך וארוממך אליי..."
	5.117	"אך מאחר וגרמת לי למות"
רשאד ח'ליפה 1981	3.55	"...אני מסיים את חיך ומעלה אותך אליי..."
	5.117	"...כשסיימת את חיי עלי אדמות..."
מוחמד ואוסמה אל שינאווי 1978	3.55	"...הו ישוע, אכן אקח אותך וארוממך אליי..."
	5.117	"אבל כשהעלית אותי למעלה..."

יתר על כן, הקוראן מציין כי ישוע כמו השליחים האחרים שנשלחו מאת אלוהים:

"מחמד איננו כי אם נביא, הנביאים אשר היו לפניו, כבר מתו" (קוראן 3.144)

הברית החדשה מכילה סיפורים מפורטים של עדי ראייה שנכחו בצליבתו ובמותו של ישוע.

ניתן לקרוא עליהם ב: מתי 27.1-56; מרקוס 15.1-41; לוקאס 22.47-23.49 ויוחנן 18.1; 19.37. הם מתארים איך ישוע נעצר, נחקר והוכה על ידי הרשויות, כתר קוצים הונח על ראשו, היה מושא ללעג, החיילים הרומאים ירקו עליו והוא נידון למוות. הם גם מתארים את התהליך שבו הוא נלקח למקום ההוצאה להורג, כיצד ננעצו מסמרים דרך כפות ידיו ורגליו וכיצד צד גופו ננעץ בחנית כדי להבטיח את מותו מזרם של דם ומים. יתרה על כן, השמות של חלק מהנוכחים בצליבתו ומותו של ישוע מתועדים.

הבשורות מספרות על הדברים שישוע דיבר על הצלב:

- ביקש מאלוהים לסלוח לצולבים אותו מאחר והם לא מודעים למה שהם עושים
(לוקאס 23.34)

- הבטיח לאחד משני הפושעים שנצלבו אותו, שעוד באותו היום הוא יהיה אתו בגן עדן (לוקאס 23.43)

- שאל את אלוהים מדוע הוא נטש אותו
(מתי 27.46; מרקוס 15.34)

- אמר לאימו מרים כי כעת יוחנן תלמידו הוא בנה ובאותה הדרך אמר ליוחנן שמרים היא כעת אימו
(יוחנן 19.26-27)

- טען שהוא צמא
(יוחנן 19.28)

- ציין כי משימתו עלי אדמות הושלמה כשהכריז: "ויאמר: כִּלְאָה!"
(יוחנן 19.30)

- ובעת מותו אמר: "אבי, בידך אפקיד רוחי"
(לוקאס 23.46)

בסיפורי הבשורות קיים מידע על מה שקרה ביום בו ישוע מת על הצלב:
... והי חשך על-כל-הארץ... וישוע הוסיף לקרוא בקול גדול ותצא רוחו והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים ותרעש הארץ והסלעים התבקעו והקברים נפתחו ורבים מן-הקדושים ישני אדמת עפר נעורו... ושר-

המאה והאנשים אשר אתו השמרים את-ישוע כראותם את-הרעש ואת-אשר נהיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן-אלהים." (מתי 27.45; 27.50-52; 27.54)

הערה! הבשורות נכתבו בידי עדי ראייה בתקופת זמן שבה אנשים רבים אחרים היו עדיין בחיים וזכרו את מה שקרה.

נביאי התנ"ך חזו את מות המשיח ותיארו כיצד ולמה הוא ימות:

תהילים 22 מתחיל דיוק באותן המילים שישוע זעק על הצלב:
"אֱלֹהִי אֱלִי, לָמָּה עֲזַבְתָּנִי?" (תהילים 22.1)

צליבת ישוע מתוארת לכל אורך פרק 22, כאלף שנים לפני שהאירוע התרחש:

"כַּמִּים נִשְׁפָּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עֲצָמוֹתַי הִיָּה לִבִּי כְּדוֹג נִמֵּס בְּתוֹךְ מַעִי, יָבֵשׁ כְּחֶרֶשׁ לֹחֵי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְקוֹחַי וְלַעֲפָר מוֹת תִּשְׁפָּתֵנִי; כִּי סָבְבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת מְרִעִים הַקִּיפוּנִי כְּאָרִי יְדֵי וְרֹגְלֵי; אֶסְפָּר כָּל עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִבִּיטוּ יִרְאוּ בִּי; יִחְלְקוּ בִּגְדֵי לָהֶם וְעַל לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גּוֹרֵל" (תהילים 22.14-18)

הבשורה על פי יוחנן מתארת כיצד הנבואה הזו התגשמה, אפילו את מה שקרה לבגדי ישוע:

"וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צָלְבוּ אֲנָשִׁי הַצָּבָא אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּקְחוּ אֶת־בִּגְדָיו וַיִּחְלְקוּם לְאַרְבָּעָה חֻלְקִים חֶלֶק לְאִישׁ וְגַם אֶת־כִּתְּנֹתָיו וְהַכְתִּנֹּת לֹאֲהִיָּתָה תְּפוּרָה כִּי אִסְמַעֲשָׂה אֶרֶג מִפִּיהָ וְעִדְקָצָה; וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחִיו אֵלֶּנָּה נִקְרָעָה לְקָרְעִים כִּי־נִפִּיל עָלֶיהָ גּוֹרֵל לָמִי תִהְיֶה לְמִלֵּאת דִּבַּר הַכְּתוּב יִחְלְקוּ בִּגְדֵי לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גּוֹרֵל" (יוחנן 19.23-24)

הנביא ישעיהו מתאר בפרק 53 את סיבת מות משיח:
"בְּזָה וְחָדַל אִישִׁים, אִישׁ מְכַאֲבוֹת וִידוּעַ חָלִי; וּכְמִסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ, נִבְזָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ; אָכֵן חֲלִינּוּ הוּא נָשָׂא, וּמְכַאֲבֵינוּ סִבְלָם; וְאֶנְחֵנוּ חֲשַׁבְנָהוּ, נִגּוּעַ מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה; וְהוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵנוּ, מִדָּכָא מַעֲוִנֵינוּ; מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו, וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא־לָנוּ; כָּלָנוּ כָּצֵאן תַּעֲיֵנוּ, אִישׁ לְדֶרֶכוֹ פָּנִינוּ; וַיְהִי הַפְּגִיעַ בּוֹ, אֶת עוֹן כָּלָנוּ.... מַעֲצָר וּמִמְשָׁפֵט לָקַח, וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח: כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים, מִפְּשַׁע עַמִּי נִגַּע לָמוֹ." (תהילים 53.3-6,8)

ישוע סיפר לתלמידיו על מותו הקרב וחזרתו לחיים:

"מן-העת ההיא החל ישוע להגיד לתלמידיו כי צריך הוא ללכת ירושלים ויענה הרבה מידי הזקנים וראשי הכהנים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום"
(מתי 16.21)

"ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו את-שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך; הננו עלים ירושלימה ובן-האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעוהו למות; ומסרו אותו לגוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלב אותו וביום השלישי יקום"
(מתי 19-20.17)

ראה גם: מתי 12.38-40 ; 16.1-4 ; 17.22-23 ; מרקוס 8.31-32 ; 9.31 ; 10.33 ;
לוקאס 9.22

מות ישוע נחשב לארוע המתועד הטוב ביותר בהיסטוריה העתיקה, לא רק בשל התיאור המפורט שלו בארבעת הבשורות של הברית החדשה, אלא גם בשל מחקרם של היסטוריונים וסופרים רומאים, יהודים ויוונים. בנוסף לכך, כל העיר ירושלים הייתה מודעת לאירוע. כל ציר הזמן מתועד - מהזמן שישוע היה עם תלמידיו בגת השמנים שם נבגד ונעצר, עד שנפח נשמתו על הצלב והונח לקבורה במערה.
מכיוון שהרשויות ידעו מראש על מה שסיפר ישוע לתלמידיו בנוגע לתחייתו מחדש, המערה נאטמה באבן גדולה מאוד וחיילים רומאים הוצבו עליה למשמר. למרות זאת, ביום השלישי, הקבר נמצא פתוח וריק וגופתו של ישוע לא נמצאה במקום. המאורע הזה מתועד בבשורת מתי:
"**וַיְהִי רָעַשׁ גָּדוֹל כִּי־מִלֵּאךְ יְהוָה יָרַד מִן־הַשָּׁמַיִם וַיָּבֹא וַיִּגַּל אֶת־הָאֲבֶן מִן־הַפֶּתַח וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ;**
וַיִּמְרָאוּהוּ כַּבָּרֵק וַלְבוּשׁוֹ לָבֵן כַּשָּׁלֵג; וּמַאֲיֵמָתוֹ אֲנָשֵׁי הַמִּשְׁמֶר נִבְהָלוּ וַיָּהִיו כַּמָּתִים." (מתי 4-28)

בכדי להסביר את תופעת היעלמות גופתו של ישוע, הרשויות דיווחו:
"**וַיְהִי בְלִכְתָּן וְהָנָה אֲנָשִׁים מֵאֲנָשֵׁי הַמִּשְׁמֶר בָּאוּ הָעִירָה וַיִּגִּדּוּ לְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת־כָּל אֲשֶׁר קָרָה; וַיִּקְהָלוּ עִם־הַזִּקְנִים וַיֹּעֲצוּ וַיִּתְּנוּ־כֶסֶף רַב אֶל־אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לֵאמֹר; אִמְרוּ כִּי־בָאוּ תַלְמִידָיו לָלֶלָה וַיִּגְנְבוּהוּ בְּעוֹד אֲנַחְנוּ יֹשְׁנִים; וְכִי־שָׁמַע הַדָּבָר לֹאֲזִנִּי הַפָּחָה אֲנַחְנוּ נִדְּבַר עַל־לְבָבוֹ וְהֵיִינוּ לְמַגֵּן לָכֶם מִכָּל־דָּע; וַיִּקְחוּ אֶת־הַכֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר שָׁמוּ בְּפִיהֶם וְהַשְׁמוּעָה הַזֹּאת יֵצֵאָה בֵּין הַיְּהוּדִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה."** (מתי 15-28.11)

הכרזת המלאכים על קימתו של ישוע לתחייה:

"וּבְאַחַד בְּשַׁבַּת טָרַם יִבְקַע הַשָּׁחַר בָּאוּ אֶלְהֵקֶבֶר וְהִבִּיאוּ אֶת־הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הָכִינוּ וְעָמְדוּ עוֹד אַחֲרָיו; וְהָיָה מִצָּאוֹ אֶת־הָאֶבֶן גָּלוּלָה מִן־הַקֶּבֶר; וַתִּבְאֶנָּה אֵל־תוֹכּוּ אִךְ אֶת־גּוֹפֶת הָאָדוֹן יִשׁוּעַ לֹא מִצָּאוֹ; וְכַאֲשֶׁר נָבְכוּ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וְהָיָה שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּבֶרֶק זֶהָר בְּגָדֵיהֶם נֹצְבִים עֲלֵיהֶן; וַיִּרְאֶה אַחְזָה אֶתֶּן וּפָנִיהֶן שָׁחוּ אַרְצָה וְהֵם אָמְרוּ אֲלֵיהֶן לָמָּה זֶה תִּבְקָשׁנָה אֶת־הַחַיִּי בֵּין הַמֵּתִים; הוּא אֵינָנו פֹּה כִּי קָם מִן־הַמֵּתִים זָכְרָנָה אֶת אֲשֶׁר־דָּבָר אֲלֵיכֶן בְּעוֹד הָיוּתוֹ בְּגִלְלִיל לֵאמֹר; כִּי נָכוֹן לְבִנְיָאֲדָם לְהַנִּתֵן בְּיַדִּי אֲנָשִׁים חֲטָאִים וְלְהַצֵּלֵב וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם." (לוקאס 24:1-7)

זמן קצר לאחר מכן ישוע התגלה בפני חסידיו, תחילה בפני הנשים שהגיעו למערת הקבר הריקה ולאחר מכן בפני תלמידיו:

"וַיְהִי בְּעֶרֶב בְּשַׁבַּת הַהוּא כַּאֲשֶׁר נִסְגְּרוּ דְלֹתוֹת הַבַּיִת אֲשֶׁר נִקְבְּצוּ שָׁם הַתִּלְמִידִים מִירֵאתָם אֶת־הַיְּהוּדִים וַיָּבֹאוּ יִשׁוּעַ וַיַּעֲמֵד בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם; וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ כַּזֹּאת הָרָאם אֶת־יָדָיו וְאֶת־צִדּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ הַתִּלְמִידִים בְּרֵאוּתָם אֶת־הָאָדוֹן" (יוחנן 20:19-20)

תומאס, אחד מתלמידיו אשר לא היה נוכח בבואו של ישוע, הצהיר בחוסר אמון:

"וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יֵתֶר הַתִּלְמִידִים רֵאִינוּ אֶת־הָאָדוֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־לֹא אֶרְאֶה אֶת־מַדְקָרוֹת הַמַּסְמְרִים בְּיָדָיו וְלֹא אֶתְקַע אֶת־אֶצְבָּעִי בְּנִקְבֵי הַמַּסְמְרִים הָאֵלֶּה וּבְיָדִי לֹא אָנֹכִי בָּצִדוֹ לֹא אֶאֱמִינָה" (יוחנן 20:25)

שבוע לאחר מכן כאשר ישוע ביקר אצל תלמידיו, הוא פנה לתומאס ואמר:

"וְאַחֲרֵי אָמַר אֶל־תּוֹמָא הוֹשֵׁט אֶת־אֶצְבָּעְךָ הִנֵּה וּרְאֵה אֶת־יָדִי וְהוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ וּמַשְׁנֵי בְּצִדִּי וְאֶל־תֵּהִי חֹסֵר אֱמוּנָה כִּי אִם־הָאֱמִן תֵּאֱמִין" (יוחנן 20:27)

לאחר תחייתו של ישוע, נשא פטרוס בירושלים את הנאום הבא:

"אֲנָשִׁי יִשְׂרָאֵל הַקְּשִׁיבוּ לְדִבְרֵי אֱלֹהֵי הַנָּה יִשׁוּעַ הַנִּצְרִי אִישׁ נֶאֱמַן לָכֶם מֵאֵת הָאֱלֹהִים בְּגִבּוּרֹת בְּנִפְלְאוֹת וּבְמוֹפְתִים אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים עֲלֵידוֹ לְעֵינֵיכֶם כַּאֲשֶׁר יִדְעַתֶּם גַּם־אַתֶּם; הוּא זֶה אֲשֶׁר מִסּוּד אֱלֹהִים וּמִדַּעְתּוֹ מִקֶּדֶם נִגְזַר עָלָיו לְקַחְתָּם לְהַנִּתֵן וְאַתֶּם בְּיַד בְּלַעַל הוֹקְעֵתָם וְהַמִּיתָם אֹתוֹ.... הוּא יִשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּימוּ מִן־הַמֵּתִים וְאַנְחָנוּ כָּלֵנוּ עֲדִים לּוֹ" (מעשי השליחים - 2:22-23)

לתלמידיו של ישוע לא היה צל של ספק שישוע מת וכעת הם גם ראו שהוא שב לחיים. פטרוס כתב מאחד ממכתביו:

"כִּי גַם־הַמָּשִׁיחַ עָנָה פַּעַם אַחַת בְּחַטָּאתֵינוּ אִישׁ צָדִיק בְּעַד אֲנָשִׁים חֲטָאִים וַיִּבְיָאֵנוּ עַד־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר הוּמַת בְּשָׂרוֹ וַיְחִי בְּרוּחַ" (איגרת פטרוס הראשונה 3:18)

"וְהוּא נָשָׂא אֶת־חַטָּאתֵינוּ בְּבָשָׂרוֹ עַל־הָעֵץ לְבַעֲבוֹר נָמוֹת לַחֲטָאָה וְנִחְיָה לְצַדִּיקָה וְאֲשֶׁר בְּחִבְרָתוֹ נִרְפָּא לָכֶם" (איגרת פטרוס הראשונה 2.24)

כעבור ארבעים יום הופיע ישוע בפני תלמידיו ואחרים באירועים שונים: "וְאַחֲרֵי־כֵן נִרְאָה אֲלֵיתָר מִחֲמַשׁ מֵאוֹת אַחִים כְּאֶחָד אֲשֶׁר רָבָם עוֹדִם חַיִּים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּמִקְצָתָם נָמוּ שְׁנָתָם" (האיגרת הראשונה אל הקורינתים 15.6)

רבים נכחו כאשר עלה השמימה לנגד עיניהם: "כְּכֹלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִעְלָה מֵהֶם וְעֵינֵיהֶם רָאוּת וַיִּשְׁאַהוּ עֲנָן מִנֶּגֶד עֵינֵיהֶם; וַיִּבְיטוּ אַחֲרָיו בְּעֵלְתּוֹ הַשָּׁמַיְמָה וְהָיָה שְׁנֵי אָנָשִׁים לְבָשִׁי לָבָן נֹצְבִים עֲלֵיהֶם וְאֹמְרִים; אָנָשִׁי הַגִּלְלִל לְמַהֲזָה אַתֶּם עֹמְדִים וּמִבִּיטִים הַשָּׁמַיְמָה יִשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר לָקַח מֵעֲלֵיכֶם וַיַּעַל לְמָרוֹם כֵּן יָבֹא כְּאֲשֶׁר רָאִיתֶם אֹתוֹ עֹלָה לְמָרוֹם" (מעשי השליחים 1.9-11)

לאחר שתלמידיו ראו שקם לתחייה, הם כבר לא חששו, אירוע זה אותם. סביר להניח שלעולם לא היו מסכנים את חייהם בהוצאה להורג על ידי הפצת הבשורה, אם היה בהם ולו הספק הקל ביותר לתחייתו מחדש של ישוע. כמו כן, הם לעולם לא היו ממציאים סיפור בו אישה הייתה העד הראשון לתחייה, בשל העובדה שלעדות נשים לא היה תוקף באותה העת.

בנוסף לברית החדשה, ישנם עוד מסמכים דוקומנטריים למות ישוע, ביניהם:

ספרי השנים (ספר 15, פרק 44) שנכתב בשנת 116 לספירה על ידי ההיסטוריון והסנטור הרומאי, טקיטוס, שם הוא מתייחס לצליבת ישוע עליה הורה פונטיוס פילאטוס.

קדמוניות היהודים (ספר 18, פרק 3.3) שנכתב על ידי יוספוס, היסטוריון יהודי מהמאה הראשונה גם הוא מזכיר את ישוע וצליבתו בידי פילאטוס בכתב היד ההיסטורי שלו.

היסטוריונים אחרים כמו תאלוס היווני ופלגון מטראלס כתבו על החושך המוחלט שנמשך שלוש שעות ביום בו ישוע נצלב שהיה התגשמות נבואתו של עמוס מהתנ"ך:

"והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור; והפכתי חגיכם לאבל וכל־שיריכם לקינה והעליתי על־כל־מתנים שק ועל־כל־ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר" (עמוס 8.9-10)

תכריכי טורינו 6) (7 תומך בסיפור המתואר בארבעת הבשורות, לגבי מה שקרה לאחר הורדת ישוע מהצלב. יוסף הרמתי, חבר הסנהדרין, ביקש מפילאטוס למסור לידיו את גופת ישוע, הוא עטף אותה בתכריכים והניח אותה במערת קבר חדשה (מתי 27.57-60; מרקוס 15.42-46; לוקאס 23.50-53; יוחנן 19.38-42). על פי הבשורות גופתו של ישוע נעלמה אך התכריכים נותרו מאחור. (לוקאס 24.12; יוחנן 8-20.1). האמונה הרווחת היא כי תכריכי טורינו הם אותם תכריכי הבד שעטפו את גופו של ישוע. מספר מדענים חקרו היטב את הבד. בצילום תשליל שחור-לבן נראתה בבירור דמות גוף עירום צלוב. בצילום נראו כתמי דם על ידיים ורגליים באזור בו ננעצו מסמרים, צד הגוף בו ננעץ מסמר ועל הראש בו הונח כתר הקוצים. גם הפנים נראו בבירור בתשליל השחור-לבן בשל קרינה הנובעת מהגוף שהונח בתכריכים אלה. בנוסף, נראה שאף אחת מעצמות הגוף לא נשברה.

על פי המסורת, רגליים של קורבנות נצלבים נשברו כשהוחלט לזרז את מותם כפי שתוכנן בצליבתו של ישוע:

"וַיָּבֹאוּ אֲלֵי־יֵשׁוּעַ וַיֵּרְאוּ כִּי־כָבֵד מִתּוֹ וְלֹא שָׁבְרוּ אֶת־שׁוּקָיו; אֶךְ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי הַצָּבָא דָּקְרוּ בַּחֲנִית בְּצִדּוֹ וַיֵּצֵא דָם וּמִיָּם; וְהַמַּעִיד עַל־זֶה רָאָה אֶת־הַדָּבָר וַעֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה וְהוּא יָדַע כִּי אִמְתּוֹ יְהוָה חָכּוֹ לְבַעֲבוֹר תִּאֲמִינוּ גַם־אַתֶּם; וְכָל־זֶה הָיָה לְקִיָּם אֶת־הַכְּתוּב וַעֲצֹם לֹא־תִשָּׁבֶר בּוֹ; וְעוֹד כְּתוּב לֵאמֹר וְהִבְטּוּ אֵלָיו אֶת אֲשֶׁר־דָּקְרוּ" (יוחנן 19.33-37)

רוב חוקרי ימינו טוענים כי העובדה שישוע מת על הצלב היא עובדה היסטורית ואלה שחקרו את תחיית המתים טוענים כי ניתן לומר מעל לכל ספק שהוא קם מן המתים, בהתבסס על ההשפעה העצומה שתחייתו גרמה לחיי מאמיניו.

לכן, התשובות לשאלה האם ישוע מת על הצלב הן כדלקמן:

תנ"ך כן	ברית חדשה כן	מקורות הסטוריים אחרים, כן	קוראן לא כן- שאכן הוא מת
נביאים רבים חזו את מותו של המשיח ישעיהו (פרק 53) דוד(תהילים 22) עמוס(8.9-10) זכריה (12.10)	עדי ראייה רבים שליוו את ישוע עד הסוף, עמדו ליד הצלב, ראו ושמעו אותו בשעותיו האחרונות: מתי 27.1-66 מרקוס 15.1-41 לוקאס 22.47- 23.56 יוחנן 18.1-19.42	עדויות שנמצאו בכתבי הסטוריונים מהמאה ה-1 וה- 2: טקיטוס, יוספוס, לוקיאנוס, תלמוד בבלי.	לא: ישוע לא מת על הצלב: קוראן 4.157- 158 כן: <u>מציינ שישוע</u> <u>ימות:</u> קוראן 19.30- 31 קוראן 19.33 <u>מאשר שהוא</u> <u>מת:</u> קוראן 3.55 קוראן 5.117 קוראן 3.144

פרק 3:

האם ישוע הוא בן האלוהים?

ישנה אי הסכמה גורפת בין התנ"ך לבין הקוראן בשאלה זו.

בקוראן אכן כתוב כי ישוע היה גם נביא וגם משיח והגיע לעולם על ידי התערבות שמיימית, אולם הוא אינו מאשר או מקבל שהיה יכול להיות בן האלוהים:

"והזכר בספר את מרים, אשר התרחקה מבני משפחתה והלכה אל מקום מרוחק במזרח; ואז היא תפסה מהם מחסה, ואז שלחנו אליה את רוחנו אני מבקשת ":(המלאך גבריאל), והוא הופיע לפניה בן אדם נאה; אמרה מהרחמן מחסה ממך, אם אכן ירא אותו הנך" אמר: "אכן, אני שליח ריבונך לתת לך בן טהור."; אמרה: "כיצד יהיו לי ילדים, ולא נגע בי איש, ולא הייתי פרוצה."; אמר: "כך אמר ריבונך; זה קל מאוד עבורי, ונעשה אותו (את הבן) אות לאנשים, ורחמנות מאתנו." (קוראן 19.16-21)

ואכן, ישוע בעיני אלהה היא כמו אדם. הוא ברא אותו מעפר; ואז הוא אמר לו, "היה", והוא היה. (קוראן 3.59)

אין זו [תועלת] לאללה לקחת בן; נעלה הוא! כאשר הוא גוזר גזירה, הוא אומר רק "היה", והדבר נהיה. (קוראן 19.35)

"ואמרו: "לקח הרחמן בן; אכן, נורא הדבר שהם אמרו; כמעט השמים התפרצו מהדיבור הזה, והארץ נבקעה וההרים התמוטטו; מפני שייחסו לרחמן בן, ולא יעלה על הדעת שהרחמן ייקח בן." (קוראן 19.88-92)

"הוא בורא השמים והארץ. כיצד יהיה לו בן, כשלא הייתה לו בת-זוג? הוא ברא כול דבר, והוא יודע כול דבר" (קוראן 6.101)

"... אמרו היהודים שעזרא הוא הבן של אלוהים. הנוצרים אמרו שהמשיח ישוע בן מרים הוא הבן של אלוהים סברות שווא אלה דומות לדברי אלה יקלל אותם אלוהים כי הם סוטים מן הצדק אל השקר". אשר כפרו לפניהם (קוראן 9.30)

"הוא הבלתי זקוק! הם אומרים שלקח אלוהים לעצמו בן. ישתבח שמו לדבר, כי לו כל מה שבשמים ובארץ, האם יש לכם הוכחה לזה? האם תאמרו על אלוהים מה שאינכם יודעים" (קוראן 10.68)

"וגם להזהיר את אלה אשר אומרים כי אלוהים לקח לו בן; אין להם ולא היה לאבותיהם כל ידיעה על כך. נוראות הן המלים היוצאות מפיהם. אכן הם אומרים רק שקר". (קוראן 18.4-5)

התנ"ך לעומת זאת טוען במספר קטעים כי ישוע הוא בן האלוהים.

בנבואות התנ"ך:

"אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך" (תהילים 2.7)
"נשקרבך פניאנך ותאבדו דרך כייבער כמעט אפו אשרי כלחוסו בו". (תהילים 2:12)

"ושפכתי על־בית דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר־דקרו וספדו עליו כמספד על־יחיד והמר עליו כהמר על־הבכור" (זכריה 12:10)

בברית החדשה:

"ובחדש הששי שלח גבריאל המלאך מלפני אלהים אל־עיר בגליל ושמה נצרת; אל־עלמה בתולה מארשה לאיש ושמו יוסף מבית דוד והעלמה שמה מרים; ויבא המלאך אליה הביתה ויאמר שלום לך הבת רחמה יהוה עמך ברוכה את בנשים; והיא בראותה ותתחלחל לדברו ותאמר בלבה מה הברכה הזאת; ויאמר אליה המלאך אל־תיראי מרים כי־מצאת חן בעיני האלהים; והנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישוע; והוא גדול יהיה ובן־עליון יקרא ונתן לו יהוה אלהים את־כסא דוד אביו; ומלך על־בית יעקב לעולם ועד ולמלכותו אין קץ; ותאמר מרים אל־המלאך איכה תהיה כזאת ואני אינני ידעת איש; ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבא עליך וכח עליון יסד־לך על־כן גם הקדוש הילוד יקרא בן־אלהים". (לוקאס 1.26-35)

"תחלת הבשורה לישוע המשיח בן־האלהים" (מרקוס 1.1)

"... אשר מקדם הגיד אתה על־פי נביאיו בכתבי הקדש; על־דבר בנו אשר יצא מזרע דוד לִפִּי בשרו; והוכן בְּרֵהָאֱלֹהִים בְּגִבּוּרָה לִפִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּהִקִּיצוֹ מִן־הַמֵּתִים הוּא יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ." (האיגרת אל הרומאים 1.2-4)

"כִּי אֶת־אֲשֶׁר רָאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ נְגִיד לָכֶם לְמַעַן תִּדְבְּקוּ בָנוּ גַם־אַתֶּם כִּי הֲלֹא דְבָקִים אָנַחְנוּ בָּאֵב וּבְבָנוּ יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ." (איגרת יוחנן הראשונה 1.3)

"אֲךָ אִם־בָּאוֹר נִתְהַלֵּךְ כְּאֲשֶׁר הוּא בָּאוֹר הֵנָּה אַז חֲבָרְנוּ יַחְדּוֹ וְדַם־בָּנוּ יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יִטְהַרְנוּ מִכָּל־עוֹן" (איגרת יוחנן הראשונה 1.7)

"וְעַתָּה בִּהְיוֹתֵלְנוּ כֵּהֵן גָּדוֹל נַעֲלֶה עַד־מָאֹד אֲשֶׁר צִלַח אֶת־הַשָּׁמַיִם יְשׁוּעַ בֶּן־אֱלֹהִים נִשְׁמָרָה אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לָךְ" (האיגרת אל העבריים 4.14)

"הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־דָּבַר מִקְדָּם אֶל־אֲבוֹתֵינוּ פְּעָמִים רַבּוֹת וּבְפָנִים שְׁנִיִּים עַל־יְדֵי הַנְּבִיאִים; דָּבַר אֵלֵינוּ לְקַץ הַיָּמִין הָאֵלֶּה עַל־פִּי הַבֵּן אֲשֶׁר שָׁמָּה לְבַעַל נִחְלָה בְּכָל וְאֲשֶׁר בּוֹ עָשָׂה גַם־שָׁמַיִם וָאָרֶץ; וְהוּא זֶה־רַבּוֹד וְצֶלֶם פָּנָיו וְנִשְׁאֵ־כָל בְּכַח דְּבָרוֹ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר טָהַר אֶתְנוּ בְּנִפְשׁוֹ מַחֲטָאֵתֵינוּ יֹשֵׁב מִיָּמִין אֲשֶׁר לוֹ הַגְּדֹלָה בְּמָרוֹם; וְיִגְבֶּה לְמַעַלָּה מִן־הַמְּלָאכִים כְּאֲשֶׁר קָנָה לוֹ שֵׁם רַם וְנִשְׂאָ מֵהֶם; כִּי לְמִי מִן־הַמְּלָאכִים אָמַר מַעֲוֹלָם בָּנִי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ וְכֵן עוֹד אֲנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן" (האיגרת אל העבריים 1.1-5)

נאמר על ידי ישוע:

"וַיַּעַן אַתֶּם יְשׁוּעַ אָבִי פָּעַל פְּעֻלָּתוֹ עַד־עַתָּה וְגַם־אֲנִי פָּעַל הֵנִי; וּבַעֲבוּר זֹאת בִּקְשׁוּ הַיְּהוּדִים בְּחִפְץ יָתֵר לְהַרְגוֹ כִּי לֹא רַק אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת חָלַל כִּי אִם גַּם־אָמַר עַל־אֱלֹהִים כִּי הוּא אָבִיו וְכִי הוּא דוֹמָה לְאֱלֹהִים" (יוחנן 5.17-18)

"לָכֵן אִם־הֵבִן יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפָשִׁים חֲפָשִׁים תִּהְיוּ אֶל־נִכּוֹן" (יוחנן 8.36)

"וְאֲנִי וְהָאֵב אֶחָד" (יוחנן 10.30)

במתי 21.33-39 וב 22.1-10 מסופרים על ידי ישוע משלים על עצמו כבן ועל אביו כבעל הבית והמלך. בשני המשלים הללו המשרתים נשלחים למשימה בזה אחר זה, אך כולם מוכים, מושפלים או נהרגים.

"... וְאַחֲרֵיכֵן שִׁלַח אֲלֵיהֶם אֶת־בָּנוּ כִּי אָמַר אֶת־בָּנִי יִירָאוּ." (מתי 21.37) עם זאת, בסופו של דבר המשל הזה הבן נהרג גם כן.

כוחות הטומאה ידעו שישוע הוא בנו של אלוהים:

"וְאֵלֶּה אֲשֶׁר רוּחַ טִמְאָה בָּם בְּרָאוּתָם אֹתוֹ נָפְלוּ לִפְנֵי וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר אַתָּה הוּא בְּנֵה־אֱלֹהִים; וְהוּא גָּעַר גָּעַר בָּם לְבִלְתִּי יוֹדִיעוּ מִי הוּא" (מרקוס 3.11-12)

במרקוס 5.1-20 מסופר על אדם, שעונה על ידי רוח רעה וישוע שחרר אותו ממנה:

"וַיְהִי כִּרְאֻתוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ מִרְחוֹק וַיֵּרָץ וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ; וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר מַה־לִּי וְלָךְ יֵשׁוּעַ בְּרָאֵל עָלֶיךָ הַנְּגִי מִשְׁבִּיעַךְ בְּאֱלֹהִים כִּי לֹא תַעֲנֵנִי; כִּי הוּא אָמַר אֵלָיו צֵא רוּחַ טִמְאָה מִן־הָאִישׁ הַזֶּה." (מרקוס 5.6-8)

ברור היה שישוע ראה את עצמו כבן אלוהים, ראה תגובתו כאשר התלמידים ניסו למנוע את מעצרו:

"אוּ הִתְאֲמַר בְּלִבָּךְ כִּי לֹא אוֹכַל לְשָׂאֵל מֵאֵת אָבִי אֲשֶׁר יִשְׁלַח לִי גִסְעָתָה רַב מְשֻׁנִּים עֹשֶׂר גְּדוּדִים מִלְּאָכִים; אֲבָל אֵיךְ יִכְנֹוּ הַכְּתוּבִים כִּי כָל־אֵלֶּה תִּקְרָאנָה" (מתי 26.53-54)

על פי הברית החדשה, המשיח ובן האלוהים הוא אחד ואותו אדם:

"וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מֵה־תֹּאמְרוּ עָלַי מִי אֲנִי; וַיַּעַן שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּנֵה־אֱלֹהִים חַיִּים; וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲשֶׁרִיד שְׁמַעוֹן בְּרִיּוֹנָה לֹא בֶשָׂר וְדָם גְּלֶהֱלֶךְ זֶה כִּי אִם־אָבִי אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם." (מתי 16.15-17)

"וַיֵּדָם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲכֵנָה הַגָּדוֹל הַנְּגִי מִשְׁבִּיעַךְ בְּאֱלֹהִים חַיִּים כִּי תִגִּיד לָנוּ אִם־אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּנֵה־אֱלֹהִים" (מתי 26.63)

"אֲדֹאֲלָה נִכְתְּבוּ לִבְעֶבֶר תֹּאמִינוּ כִּי יֵשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּנֵה־אֱלֹהִים וּלְבַעֲבוֹר יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים עֶקֶב אֲמוֹנַתְכֶם בְּשָׁמוֹ" (יוחנן 20.31)

ישוע היה מושא ללעג על הצלב:

"אֶת־אַחֲרִים הוֹשִׁיעַ וְאֶת־נַפְשׁוֹ לֹא יוֹכַל לְהוֹשִׁיעַ אִם־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יִרְדָּנָה עָתָה מִן־הָעֵץ וְנֹאמְרִים בּוֹ; בָּטַח בְּאֱלֹהִים יַצִּילָהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ כִּי הֲלֹא אָמַר בְּךָ הָאֱלֹהִים אָנֹכִי." (מתי 27.42-43)

בספר האחרון בברית החדשה- חזון יוחנן, ישוע מציג עצמו בפני יוחנן תלמידו כבן האלוהים: "כֹּה אָמַר בְּנֵה־אֱלֹהִים" (חזון יוחנן 2.18)

לתשומת הלב:

מאחר וגם הברית החדשה וגם הקוראן מתארים את לידת ישוע בהתערבות אלוהית ושניהם מתייחסים אליו כאל המשיח (המושיע), כיצד הוא אם כך רק שליח האלוהים כפי שמצוין בקוראן? דבר זה מעורר שאלה רלוונטיות, מה פירוש הדבר שהוא המשיח?

פרק 4:

האם ישוע הוא אלוהים עצמו?

התנ"ך והקוראן מסכימים שניהם שיש רק אלוהים אחד.

קוראן:

"זהו סיפור הצדק. ואין אלוה מלבד אלוהים והוא העוזז החכם." (קוראן 3.62)

"אני, הנני אלוהים, אין עוד אלוה זולתי, אז עבוד אותי, וקיים את התפילה לזכרי" (קוראן 20.14)

תנ"ך:

הדיבר הראשון שמשם קיבל מאלוהים :

"אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים; לא יהיה-לך אלהים אחרים על-פני." (שמות 20.2-3)

הנביא ישעיהו אומר:

"... ואין-עוד אלהים מבלעדי אל-צדיק ומושיע אין זולתי" (ישעיהו 45.21)

ישוע צוטט מן התנ"ך:

"כִּי כָתוּב לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה וְאַתָּה לַבָּדוֹ תִעֲבֹד." (מתי 4.10)

בנוסף, כשישוע נשאל איזו מעשרת הדיברות היא החשובה ביותר, הוא ענה:

"... הֲלֹא הִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ..." (מרקוס 12.29-30)

מאידך, התנ"ך והקוראן חלוקים ביניהם האם ישוע עצמו הוא אלוהים, כחלק משילוש האלוהי - האב, הבן ורוח הקודש.

קוראן:

"הוּא בַּעֲלֵי הַסֵּפֶר! אֵל תְּהִיו קִיצוֹנִים בַּדִּתְכֶם, וְאֵל תִּדְבְּרוּ עַל אֱלֹהִים אֵלָּא אֵת הַצִּדֵּק. אֲכַן הַמְּשִׁיחַ, יֵשׁוּעַ בֶּן מָרִים, הוּא שְׁלִיחַ שֶׁל אֱלֹהִים, וּמִילְתּוֹ אֲשֶׁר אוֹתָהּ הֵבִיא אֶל מָרִים, רוּחַ מִמֶּנּוּ. לִכֵּן, הָאֲמִינוּ בָּאֱלֹהִים וּבְשְׁלִיחִיו, וְאֵל תִּגִּידוּ, "שְׁלוּשָׁה הֵם". מוֹטֵב לָכֶם לְהִימָנַע מִזֶּה, אֲכַן אֱלֹהִים הוּא רֶק אֱלֹהִי אֶחָד. יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ וְחִלְלָה מַהִּיּוֹת לוֹ בֶּן, כִּי לֹא כָל אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וְכָל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ, וְדִי לְהִסְתַּמֵּךְ עַל אֱלֹהִים." (קוראן 4.171)

"אֲכַן, כִּפְרוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר אוֹמְרִים כִּי אֱלֹהִים הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן מָרִים. הַמְּשִׁיחַ אָמַר, "הוּא, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל! עִיבְדוּ אֶת רִיבּוֹנִי וְרִיבּוֹנְכֶם. כָּל הַמִּצְוָה שׁוֹתֵפִים לְאֱלֹהִים, יִמְנַע אוֹתוֹ אֱלֹהִים מִכְּנִיסָה אֶל גֵּן הָעֵדֶן וּמִשְׁכְּנוֹ יִהְיֶה בָּאֵשׁ הַגִּיהִינוֹם." (קוראן 5.72)

"אֲכַן כִּפְרוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר אוֹמְרִים כִּי אֱלֹהִים הוּא אֶחָד מִשְׁלוּשָׁה, מִשׁוּם שֶׁאֵין אֱלֹהִי מִלְּבַד אֱלֹהִי אֶחָד. וְאֵם לֹא יַחְדְּלוּ מִדְּבָרֵיהֶם, יִפְגַּע בָּאֵלֶּה אֲשֶׁר כִּפְרוּ מֵהֶם עוֹנֵשׁ כּוֹאֵב בְּגִיהִינוֹם" (קוראן 5.73)

הָאֵם אֵתָּה אִמְרַת "כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהִים בְּיוֹם הַדִּין, "יֵשׁוּעַ בֶּן מָרִים לֹאנֻשִׁים, "קִבְּלוּ אוֹתִי וְאֵת אֲמִי כְּשֵׁנִי אֵלִים מִלְּבַד אֱלֹהִים?" יֹאמַר יֵשׁוּעַ "יִשְׁתַּבַּח שְׁמִי! אֵין לִי סִמְכוֹת לְאִמּוֹר מִה שֶׁאֵינִי זָכָאִי לְאִמּוֹר, וְלוֹ אִמְרַתִּי אוֹתוֹ, הִיִּית אֵתָּה יוֹדַע אֵת אֲשֶׁר בְּנַפְשִׁי, וְאֲנִי אֵינִנִּי יוֹדַע אֵת אֲשֶׁר בְּנַפְשְׁךָ. וְאֵתָּה הוּא יוֹדַע הַנִּסְתָּרוֹת, (קוראן 5.116)

"לא לקח אלוהים בן ואין לו כל אלוה עמו, אילו זה היה נכון, היה הולך כל אלוה עם אשר יצר, והיו מתמרדים זה נגד זה. ישתבח שם אלוהים ויתעלה מעל אשר יתארו." (קוראן 23.91)

"ואמור: "השבח לאלוהים, אשר לא הוליד בן ואין לו שותף במלכותו, ואין לו צורך במגן מפני השפלה, והאדר את גדולתו." (קוראן 17.111)

תנ"ך:

למרות שהתנ"ך מלמד על קיום אלוהים אחד, הוא בבהירות מתאר אותו בשלוש ישויות: האב, הבן (ישוע), ורוח הקודש. בואו נבחן כמה מקומות בהם מופיע השילוש הקדוש.

בסיפור בריאת העולם בפרק הראשון בתורה, אלוהים מציג עצמו בגוף ראשון, רבים:

"נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" (בראשית 1.26)

הנביא ישעיהו ניבא את ביאת המשיח:

"לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל"
(ישעיהו 7.14)

"העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיבי בארץ צלמות אור נגה עליהם... כי ילד ילדלנו בן נתן לנו ותהי המשרה על-שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר-שלום; למרבה המשרה ולשלום איך-קץ על-כסא דוד ועל-ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד-עולם..." (ישעיהו 9.1,5-6)

"חזקו ידיים רפות וברכים כשלות אמצו; אמרו לנמהרי-לב חזקו אלתיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם" (ישעיהו 35. 3-4)

דניאל מקבל חזון שמים ומתאר את מה שהוא רואה:

"רֹאֵה הָיִיתִי בְּחִזְיוֹנוֹת הַלַּיְלָה וְהָיָה עִם עֲנֻנֵי הַשָּׁמַיִם כְּבֶן אָדָם בָּא הָיָה, וְעַד עֲתִיק הַיָּמִים הִגִּיעַ, וּלְפָנָיו הִקְרִיבוּהוּ וְלוֹ נָתַן שְׁלֹטוֹן וִיקָר וּמַלְכוּת, וְכָל הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת אוֹתוֹ יַעֲבְדוּ, שְׁלֹטוֹנוֹ שְׁלֹטוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹר וּמַלְכוּתוֹ – אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁחַת" (דניאל 7.13-14)

פסוקים רבים אחרים במקרא מצביעים על אלוהותו של ישוע:
"בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר וְהַדָּבָר הָיָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְהוּא הַדָּבָר הָיָה אֱלֹהִים; הוּא הָיָה מֵרֵאשִׁית אֶת־הָאֱלֹהִים... וְהַדָּבָר לִבֶּשׁ בָּשָׂר וַיֵּשֶׁב בְּתוֹכָנוּ וְאֶת־כְּבוֹדוֹ רָאִינוּ כְּכָבוֹד בֶּן יָחִיד לְאָבִיו מִלֵּא חֶסֶד וְאַמֶּת" (יוחנן 1.1-2,14)

שלושת ישויות השילוש הקדוש נכחו במעמד הטבלתו של ישוע:
"וַיֵּטֶבֶל יֵשׁוּעַ וַיִּמָּהַר וַיַּעַל מִן־הַמַּיִם וְהִנֵּה נִפְתָּחוּ־לּוֹ הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים יֹרֵדַת בְּדִמּוּתֵי־כּוֹנֵן וְתַנַּח עָלָיו; וְהִנֵּה קוֹל קֹרֵא מִשָּׁמַיִם זֶה הוּא בְנִי יְדִידִי בּוֹ רָצָתָה נִפְשִׁי" (מתי 17-3.16)

כך גם במרקוס 11-9.1 ולוקאס 22-3.21

יוחנן המטביל העיד על ישוע:
"וַיַּעַד יוֹחָנָן לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָרוּחַ כְּיוֹנָה יֹרֵדַת מִן־הַשָּׁמַיִם וְתַנַּח עָלָיו; וְאֲנִי לֹא יָדַעְתִּי אֹתוֹ אֶךְ הִשְׁלַח אֹתִי לִטְבֹּל בְּמַיִם אֲמַר אֵלַי אֶת־הֵלֶן אֲשֶׁר תִּרְאֶה הָרוּחַ יֹרֵדַת וְתַנַּח עָלָיו זֶה הוּא הַמִּטְבֵּל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ; וְאֲנִי רְאִיתִי וְאָעִיד כִּי־זֶה הוּא בֶּן־הָאֱלֹהִים" (יוחנן 1.32-34)

מסר דומה נשמע כאשר ישוע הלך עם תלמידיו פטרוס, יעקב ויוחנן להתפלל במעלה ההר:

"וַיִּשְׁנֶה מֵרֵאשִׁית פָּנָיו בְּהִתְפַּלֵּל וּלְבוּשׁוֹ נִהְפָּךְ לְלָבָן וּבְהִיר עֲדָמָאד; וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים דָּבְרוּ אִתּוֹ מֹשֶׁה וְאַלְיָהוּ; אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּכְבוֹדָם וְנִדְבְּרוּ עַל־אֲשֶׁר עָלָיו לְהַשְׁלִים חֻקֵּי בִירוּשָׁלַיִם לְהֵיוֹת נִגְזָר מֵאַרְץ חַיִּים... עוֹדְנוּ מְדַבֵּר כְּזֹאת וְהִנֵּה עָנָן סָכַךְ עֲלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיִּירָאוּ; וְהִנֵּה קוֹל יֵצֵא מִתּוֹךְ הָעָנָן לֵאמֹר זֶה־בְנִי יְדִידִי אֵלָיו תִּשְׁמָעוּ" (לוקאס 9.29-31,34-35)

פטרוס מתייחס לארוע הזה באיגרת השנייה שלו:
"כִּי לֹא אַחֲרֵי מִשְׁלִי שׁוּא וּמְדוּחִים הִלַּכְנוּ כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְנוּכֶם אֶת־גְּבוּרֹת אֲדִינִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּבָאוּ כִּי אִם־עֵינֵינוּ הָיוּ רְאוּת אֶת־יהוָה פָּנָיו; כְּאֲשֶׁר נָשָׂא כְבוֹד וַעַז מֵאֵת הָאֱלֹהִים הָאֵב כְּבֹא אֵלָיו קוֹל מִהָדָר גָּאוֹנוֹ לֵאמֹר זֶה בְנִי יְדִידִי אֲשֶׁר בּוֹ רָצָתָה נִפְשִׁי; וְאֶת־הַקּוֹל הַהוּא שָׁמַעְנוּ בְּאֲזִינֵינוּ יֵצֵא מִן־הַשָּׁמַיִם בְּהִיוֹתָנוּ עִמּוֹ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ" (אגרת פטרוס השנייה 1.16-18)

ישוע התוודה שהוא המשיח (המושיע), ובתוך כך בן האלוהים:
"וַיֵּדַם וְלֹא עָנָה מֵאוּמָה וַיֹּסֶף הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ עוֹד לֵאמֹר הֲאֵתָה הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן־הַמִּבְרֶךְ; וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם יֹשֵׁב לִימִין הַגְּבוּרָה וְכֹא בְּעֵנֵי הַשָּׁמַיִם" (מרקוס 14.61-62)
זה תואם מה שכתב דוד המלך במזמור 110.1

ישוע הואשם בחילול השם:
"וַיֹּסִיפוּ הַיְּהוּדִים וַיִּשְׁאוּ אֲבָנִים לְסַקְּלוֹ; וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ הֵן מַעֲשִׂים רַבִּים
טוֹבִים הָרָאִיתִי לָכֶם מֵאֵת אָבִי עַל־אִיֶּזָה מִן־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה תִּסְקַלְנִי; וַיַּעֲנוּ
אֹתוֹ הַיְּהוּדִים לֵאמֹר עַל־מַעֲשֶׂה טוֹב לֹא נִסְקַלְךָ כִּי אִם־עַל־חִלּוּל הַשֵּׁם בְּאֲשֶׁר כִּי
אָדָם אֶתָּה וְהִנֵּךְ אֹמֵר לְנִפְשֶׁךָ אֱלֹהִים אֶתָּה" (יוחנן 10.31-33)

המנהיגים היהודים התעקשו: " וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים הִנֵּה יִשְׁלַנוּ תוֹרָה וְלִפִּי
תוֹרָתֵנוּ מִשְׁפָּטִימוֹת לוֹ כִּי־מִתְאַמֵּר לֵאמֹר בְּיָהֳאֱלֹהִים הוּא" (יוחנן 19.7)

תלמידו תומאס אמר לישוע כשראה אותו קם לתחייה:
"אֲדֹנָי וְאֱלֹהֵי; וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יַעַן אֲשֶׁר רָאִיתִנִּי הֶאֱמַנְתָּ תוֹמָא אֲשֶׁרִי אֵלֶּה
הַמֵּאֲמִינִים וְרָאוּ לֹא רָאוּ" (יוחנן 20.28-29)

השליח פאולוס כתב:
"... לְבַכֶּם כָּל־בֵּב יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ; הוּא אֲשֶׁר בְּמוֹצָאֵתוֹ נִמְצָא בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים
וּבְכָל־זֹאת לֹא חָשַׁב הָיְתוֹ שׁוֹה לְאֱלֹהִים כְּשֶׁלֵּל לוֹ; כִּי אִם־הִתְנַצַּל אֶת־כְּבוֹדוֹ
וַיִּלְבֹּשׂ דָּמוֹת עֶבֶד וַיְהִי כְתַבְנִית אֶחָד הָאָדָם; אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִמְצָא כָאָדָם לְתֹאֵר
הַשְּׁפִיל נִפְשׁוֹ וַיִּכְנַע עַד־מוֹת עַד־מָוֶת עַל־הָעֵץ; עַל־כֵּן גַּם־הָאֱלֹהִים הִרְמִו עַל
וַיִּתְּנוּ לָשׁוֹם נֶעֱלָה מִכָּל־שָׁם" (האיגרת אל הפיליפים 2.5-9)

**ישוע תיאר את השילוש (האיחוד בין שלושת ישויות האל) לתלמידיו זמן
קצר לפני שנעצר:**

"אִם־אֶהְבֶּתֶם אֹתִי אֶת־מִצְוַתִּי תִשְׁמְרוּ; וְאֲנִי אַחֲלָה בָּנִי הָאֵב וַיִּתֵּן לָכֶם מַלְיָן
אֲחֵר אֲשֶׁר־יִשְׁכֵּן אִתְּכֶם עַד־יָעֵד; הֲלֹא הוּא רוּחַ הָאֱמֶת אֲשֶׁר הָעוֹלָם לֹא־יָכַל
לְקַבְּלוֹ בְּאֲשֶׁר לֹא יָרְאוּ וְלֹא יָדְעוּ וְאַתֶּם יָדַעְתֶּם אֹתוֹ כִּי הוּא שָׁכַן אִתְּכֶם וְאִף־
הִיא יְהִיהַ בְּתוֹכְכֶם" (יוחנן 14.15-17)

"אִישׁ כִּי יֶאֱהָבֵנִי יִשְׁמַר אֶת־דְּבָרֵי וְאָבִי יֶאֱהָב אֹתוֹ וְאֵלָיו נָבֵא וְשָׁכְנוּ אִתּוֹ".
(יוחנן 14.23)

"אֶת־אֵלֶּה דְּבָרַי אֵלֵיכֶם בְּעוֹד שְׁבִתִּי עִמָּכֶם; וְהַמַּלְיָן הוּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר־
יִשְׁלַחֵהוּ הָאֵב בְּשִׁמִּי לְמַדְכֶם אֶת־כָּל וְאֵז תִּזְכְּרוּ כָּל אֲשֶׁר־הִגַּדְתִּי לָכֶם" (יוחנן
26-14.25)

"הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם אֹת אֲשֶׁר־אִמַּרְתִּי אֵלֵיכֶם כִּי אֵלֶךְ מִכֶּם וְעוֹד אָשׁוּב אֵלֵיכֶם לוֹ
אֶהְבֶּתֶם אֹתִי הֵייתֶם שְׂמִיחִים בְּאִמְרִי לָכֶם כִּי־הִלַּךְ אֲנִי אֶל־הָאֵב כִּי הָאֵב גָּדוֹל
מִמֶּנִּי" (יוחנן 14.28)

"אֵךְ כַּאֲשֶׁר יָבֵא הַמַּלְיָן אֲשֶׁר אֶשְׁלַחְנוּ אֵלֵיכֶם מֵאֵת הָאֵב הַלֵּא הוּא רֵיחַ הָאֵמֶת
הַיֵּצֵא מִמֶּקוֹר הָאֵב הוּא יַעֲדֶלִי; וְגַם־אַתֶּם תַּעֲיִדוּ לִי כִּי הֵייתֶם עֹמְדֵי
מִרְאשׁ" (יוחנן 15.26-27)

"אוֹלָם אֵמֶת אֶגִּיד לָכֶם כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר אֵלֶיךָ כִּי אִם־לֹא אֵלֶיךָ לֹא־יָבֵא הַמַּלְיָן
אֵלֵיכֶם וְכִי־אֵלֶיךָ אֶשְׁלַחְנוּ אֵלֵיכֶם" (יוחנן 16.7)

"יֵצְאֵתִי מֵאֵת הָאֵב וּבֹאֵתִי בְּעוֹלָם וְעַתָּה אָשׁוּב אֶעֱזֹב אֶת־הָעוֹלָם וְאֵלֶיךָ־לִי אֶל־
הָאֵב" (יוחנן 16.28)

"אֵת הָאֱלֹהִים לֹא־רָאָה אָדָם מֵעוֹלָם וְהֵבֵן הַיָּחִיד בְּחִיק הָאֵב הוּא הַגִּיד
תְּכוֹנָתוֹ" (יוחנן 1.18)

לתשומת הלב:

ראוי לציין שכאשר אללה מדבר בקוראן הוא משתמש בגוף ראשון רבים
(אנו) אך כשאלוהים מדבר בתנ"ך הוא על פי רוב משתמש בלשון יחיד (אני).
ובכל זאת על פי התנ"ך, אלוהים הוא איחוד שלושת היישויות בעוד שעל פי
הקוראן אללה הוא אחד.
אם כך מדוע אללה משתמש בלשון רבים כאשר הוא מדבר בעוד שהוא אחד
ואין לו בן או שותף?

פרק 5:

האם ישוע הוא מושיע העולם?

הקוראן אומר שישוע הוא גם נביא וגם משיח, ובכל זאת אינו רואה בו מושיע העולם כי אם אחד השליחים:

"אכן, המשיח בן מרים אינו אלא שליח כמו השליחים שקדמו לו, ואמו צורכים את האוכל. ראה איך אנו הייתה צדיקה, ושניהם היו בני אדם מבהירים להם את האותות, ואז הסתכל איך הם סוטים מן הצדק." (קוראן 5.75)

"אמור: "מאמינים אנו באלוהים ובאשר הושרה אלינו הקוראן ובמה שהושרה לאברהם וישמעאל ויעקוב והשבטים, ובאשר נמסר למשה ולישוע ולנביאים מריבונם. לא נבדיל בין אחד מבינם, ומוסלמים מתמסרים אנו לו." (קוראן 3.84)

הברית החדשה לעומת זאת מציינת בקטעים רבים שישוע הוא אכן מושיע העולם שמת כקרבן על חטאינו:

"עודנו מדבר אל־לבו כִּזאת וְהִנֵּה מֵלֶאךְ יְהוָה נִרְאָה אֵלָיו בְּחִלּוֹם לֵאמֹר יוֹסֵף בְּדוֹד אֱלִיתִּירָא מִקַּחַת אֵלָיךְ אֶת־מֵרִים אֲשֶׁתְּךָ כִּי הִילָךְ בְּקִרְבָּהּ נוֹצֵר מְרוֹחַ הַקֶּדֶשׁ; וְהִיא יִלְדֶת בֵּן וְקִרְאֶתָ אֶת־שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת־עַמּוֹ מִחַטָּאתֵיהֶם." (מתי 1.20-21)

"וְרָעִים הָיוּ לָנִים בְּשָׂדֶה בְּאֶרֶץ הַהִיא וְנָטְרִים אֶת־עֲדָרֵיהֶם בְּאַשְׁמֹרוֹת הַלַּיְלָה; וְהָיָה מִלֶּאֱדָן יְהוָה נָצַב עֲלֵיהֶם וּכְבוֹד יְהוָה זָרַח לָהֶם מִסָּבִיב וַיִּירָאוּ יִרְאָה גְדוֹלָה; וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶאךָן אֲלֵתִירָאוּ מִבְּשׂוֹר טוֹב אֲנִי לָכֶם וְרַב שְׂשׂוֹן לְכָל־הָעָם; כִּי מוֹשִׁיעַ יֵלֵד לָכֶם הַיּוֹם הַלֵּא הוּא הַמְּשִׁיחַ הָאֲדוֹן בְּעִיר דָּוִד; וְזֶה לָכֶם הָאוֹת כִּי תִמָּצְאוּ יֶלֶד בְּחַתּוּלָתוֹ שֹׁכֵב בְּאַבּוּס." (לוקאס 2.8-12)

ישוע אמר על עצמו:

"... גַּם בְּרֵהָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יִשְׁתָּחֶהוּ אַחֲרָיִם כִּי אִם־לְשָׁרֵת הוּא וּלְתַת אֶת־נַפְשׁוֹ כְּפֹר בְּעַד רַבִּים." (מתי 20.28)

בכתבים אחרים מצוטט באופן דומה:

"והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא־לנו" (ישעיהו 53.5)

"מעצר וממשפט לקח ואתדורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו." (ישעיהו 53.8)

"מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל" (ישעיהו 53.11)

"אָבֵל הוּא הַקָּרִיב זֶבַח אֶחָד עַל־הַחֲטָאִים וַיֵּשֶׁב לִימִין אֱלֹהִים עַד־עוֹלָם" (האגרת אל העברים 10.12)

"אֵף כִּידָם הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הַקָּרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ בְּבִלְיָמוֹם לֵאלֹהִים יִטְהַר אֶת־לִבָּכֶם מִן־מַעֲשִׂים אֲשֶׁר מוֹת בָּם לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהִים חַיִּים" (האגרת אל העברים 9.14)

"וְכַאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פַּעַם אַחַת וְאַחֲרֵיכֵן הַמְּשַׁפֵּט; כֵּן גַּם־הַמְּשִׁיחַ הַקָּרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פַּעַם אַחַת לְשֹׂאת חַטָּא רַבִּים וּבִבְלִי חַטָּאת יִרְאָה שְׁנִית לְמַחֲפִים־לוֹ לְתַשׁוּעָה" (האגרת אל העברים 9.27-28)

" וְאַתֶּם אֲשֶׁר מֵתִים הֵייתֶם בְּפִשְׁעֵיכֶם וּבְעֵרְלַת בְּשׂוֹר הַחַיָּה גַם־אַתֶּכֶם עִמּוֹ כִּי סָלַח לְכָל פִּשְׁעֵינוּ; וְאַתֶּסְפֹּר חֲבִנּוּ הוּא סִפֵּר הַחֲקִים אֲשֶׁר עָנָה בְּנוֹ מַחֶה וְהָגוּ מִן־הַמְּסֵלָה וַיִּתְקַעְהוּ בְּצֹלֶב" (האגרת אל הקולוסים 2.13-14)

"וְאֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ מִמָּמְשָׁלֶת הַחֹשֶׁךְ וַיִּתֵּן־לָנוּ מְקוֹם בְּמַמְלַכֶּת בְּנוֹ אֲשֶׁר אָהָב; וְבוֹ נִמְצָא פְדוּת בְּדָמוֹ וְסִלִּיחָה לְחַטֹּאתֵינוּ" (האגרת אל הקולוסים 1.13-14)

"כִּי־כֵן רָצָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר בּוֹ יִשְׁכֹּן מְלֹא הַכֹּל; וְכֵן עֲלִידּוֹ יִהְיֶה לֵב כָּלָם לְהִתְרַצוּת אֵלָיו אַחֲרֵי אֲשֶׁר עֲלִידּוֹ בְּדָם הַצֶּלֶב עָשָׂה שְׁלוֹם לְכָלָם לְכָל־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וּלְכָל־אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם" (האגרת אל הקולוסים 1.19-20)

"וַיְבָאֵהָבָה תְּכִינוֹ צַעֲדִיכֶם כְּאֲשֶׁר גִּם־הַמָּשִׁיחַ אָהָב אֶתְנוּ וַיִּתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשֵׁנוּ לְקַרְבָּן וְזִבְחַ לְרִיחַ נִיחָח לְאֱלֹהִים." (האגרת אל האפסים 5.2)

"אֲבָל חֲנוּנִים תִּהְיוּ זֶה לָזֶה מֵרַחֲמִים וְסִלְחִים אִישׁ לְאֶחָיו כְּאֲשֶׁר גִּם־הָאֱלֹהִים סָלַח לָכֶם בְּמָשִׁיחַ" (האגרת אל האפסים 4.32)

"הַמָּשִׁיחַ פָּדָה אֶת־נַפְשׁוֹ מִקַּלְלֵת הַתּוֹרָה בְּאֲשֶׁר הָיָה לְקַלְלָה תַּחֲתֵינוּ כִּי כָתוּב אָרוּר כָּל־הַתִּלְוִי עַל־הָעֵץ" (האגרת אל הגלטים 3.13)

"כִּי הֵן אֱלֹהִים הָיָה בְּמָשִׁיחַ לְסַלֵּחַ לִבְנֵי הָעוֹלָם וְלֹא־לִזְכֹּר לָהֶם אֶת־חַטֹּאתֵיהֶם וְתוֹרַת הַסִּלִּיחָה הַזֹּאת הִפְקִיד בְּיָדֵינוּ; וְאִם כֵּן אִפּוּא מְלִיצֵי הַמָּשִׁיחַ אֲנַחְנוּ כְּמוֹ אִם־אֱלֹהִים מִתְחַנֵּן אֵלֵיכֶם עַל־פִּינוּ אֲנַחְנוּ מַחֲלִים אֶת־פְּגִיעֵיכֶם בְּשֵׁם הַמָּשִׁיחַ הַתְּרַצוֹנָא אֱלֹהֵאֱלֹהִים; הוּא אֲשֶׁר לֹא־יָדַע חַטָּאת אֶתּוֹ עָשָׂה לְחַטָּאת בְּעַדְנוּ לְמַעַן נִהְיָה אֲנַחְנוּ בּוֹ לְצַדִּיקַת אֱלֹהִים" (האגרת השנייה אל הקורינתים 5.19-21)

"וְאֲנַחְנוּ רִאִינוּ וְנִעֲיָדָה כִּי שָׁלַח הָאֵב אֶת־הֵבֶן גָּאֵל הָאָרֶץ" (אגרת יוחנן הראשונה 4.14)

"... אֲשֶׁר אָהָב אֶתְנוּ וּבְדָמוֹ רָחַצְנוּ מִחַטֹּאתֵינוּ; וַעֲשֵׂה אֶתְנוּ לְמַמְלַכֶּת כְּהֻנִּים לְאֱלֹהִים אָבִיר" (יוחנן 1.5-6)

"וְגַם כָּל־הַנְּבִיאִים מְעִידִים עָלָיו כִּי שְׁמוֹ יִהְיֶה לְכָל־הַמַּאֲמִינִים בּוֹ לְסִלִּיחַת עוֹן" (מעשי השליחים 10.43)

על פי הברית החדשה, ישוע הוא המפתח לישועה:

"כִּי־כֵן אֱהָב אֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נָתַן בְּעַדוֹ אֶת־בְּנוֹ אֶת־יְחִידוֹ וְכָל־הַמָּאֲמִין בּוֹ לֹא־יָאבֵד כִּי בּוֹ יִמָּצָא חַיִּי עוֹלָם; כִּי לֹא־שָׁלַח אֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹ אֶל־הָעוֹלָם לְהַרְשִׁיעוֹ בְּהִשְׁפָּטוֹ כִּי אִם־לְמַעַן יוֹשִׁעַ בּוֹ הָעוֹלָם; הַמָּאֲמִין בּוֹ לֹא יֵאָשֵׁם וְאֲשֶׁר לֹא־יֵאֲמִין בּוֹ אֲשַׁמְתּוּ עָלָיו מִנִּי אַז כִּי לֹא־הֵאֲמִין בְּשֵׁם הַבֶּן הַיְחִיד לֵאלֹהִים" (יוחנן 3.16-18)

"כִּי לֹא־אֲבוֹשׁ מִבְּשִׁרְתָּ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר גְּבוּרַת אֱלֹהִים הִיא לְתַשׁוּעָה אֶל־כָּל־מָאֲמִין..." (האגרת אל הרומאים 1.16)

"וְאֱלֹהִים גָּלָה אֶהְבָּתוֹ לְעֵינֵינוּ כִּי בְּעוֹד הָיִינוּ חַטָּאִים נָתַן הַמְּשִׁיחַ אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַדָּנוּ; אֵף כִּי־עָתָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִצְדָּקְנוּ בְּדָמּוֹ תוֹשִׁיעַ לָנוּ יְדוֹ לְהַמְלִיט מִחֲרוֹךְ־אֵף; כִּי אִם־בְּעוֹד אוֹיְבִים הָיִינוּ אֲנִיחָנוּ הַתְּרַצָּנוּ אֶל־הָאֱלֹהִים בְּמוֹת בָּנוּ אֵף כִּי־אַחֲרֵי אֲשֶׁר רָצָה בָּנוּ בְּחַיֵּי בָנוּ נְוֹשָׁע" (האגרת אל הרומאים 5.8-10)

"כִּי אִם־בְּפִיךָ תוֹדָה כִּי יֵשׁוּעַ הוּא הָאֵדוֹן וּבִלְבָבְךָ תֵּאֲמִין כִּי אֱלֹהִים הִקִּימוֹ מִן־הַמֵּתִים תְּוֹשָׁע." (האגרת אל הרומאים 10.9)

"אֵין יֵשׁוּעַ בִּלְתּוֹ כִּי לֹא־נָתַן שָׁם אַחֵר לִבֵּנִי אָדָם תַּחַת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר־בּוֹ נְוֹשָׁעָה" (מעשי השליחים 4.12)

פרק 6:

האם ישוע הוא המתווך בין האלוהים לאנושות?

גם הברית החדשה וגם הקוראן מצהירים שאלוהים הוא קדוש, בורא הכל, כל יכול, יודע הכל, בכל מקום ונצחי, ואף אחד אינו מסוגל להתקרב לאלוהים בזכות מעלותיו.

הקוראן אומר כי ניתן להתערב עם אלוהים רק בהסכמתו:

"אלוהים, אין אל זולתו, החי הקיים, לא תאחז בו תנומה ולא שינה. לו כל אשר בשמים וכל אשר בארץ. ומי זה אשר יהיה מליץ יושר אצלו אלא ברשותו? הוא יודע את אשר יתרחש אחריהם ואת אשר קרה לפניהם, וידעתם לא תקיף כלום מידיעתו אלא ברשותו. כס מלכותו מכיל את השמים ואת הארץ ולא תכבד עליו השמירה עליהם. והוא הנעלה האדיר." (קוראן 2.255)

על פי הכתוב הכל השתנה עם בואו של ישוע:

הדבר ניכר במותו של ישוע כאשר וילון המקדש, המפריד בין המקום הקדוש ביותר לחלקו השני של המקדש, נקרע באופן טבעי מלמעלה למטה, כסימן לדרך הנפתחת לאלוהים באמצעות מותו של ישוע. כתוצאה מכך אנו יכולים לגשת באומץ אל כס המלכות באמצעות ישוע כפי שניתן לקרוא באגרת אל העברים 4.14-16 ו 10.19-22

כל ספר בתנ"ך מצביע, באופן כלשהו, על המשיח המובטח:

בספר שמות פרק 12 ישנו תיאור של כבש הפסח שדמו הציל את בני ישראל ממוות כשהם נמלטו מעבדות מצרים. הכבש היה צריך להיות זכר, ללא פגם ובעל עצמות ללא שבר, הכבש שהוקרב סימל את המשיח.

כאשר ראה את ישוע, יוחנן המטביל קיבל הארה :
"וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּרָא אֶת־יֵשׁוּעַ בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָאֱלֹהִים הַנָּשָׂא אֶת־חַטָּאת הָעוֹלָם"(יוחנן 1.29)

פטרס הגיב:

"הֵן יָדַעְתָּם כִּי לֹא־בְכֶסֶף וּבְזָהָב אֲשֶׁר יָכְלוּ בְּאַחֲרֵיתָם נִפְדִּיתֶם מֵאַרְחוֹת שָׂוָא אֲשֶׁר נָחְלוּ לָכֶם אֲבוֹתֵיכֶם; כִּי אִם־בְּדָם יְקָר בְּדָם הַמָּשִׁיחַ שֶׁהָתָמִים וּמוֹם אֵין בּוֹ."(אגרת פטרס הראשונה 1.18-19)

יוחנן תלמידו, מקבל חזון מגן עדן בו הוא רואה את ישוע כשה האלוהים.
(ראה חזון יוחנן 3-17, 7.9-14, 5.6)

הן בקוראן והן בברית החדשה יש התייחסות לבעיית החטא של האנושות, אך ההבדל הוא האם הפיתרון הוא בישוע או לא - האם ישוע הוא מי שהוא טוען שהוא והאם הוא נצלב לישועתנו כפי שניבאו נביאים וכפי שטענו תלמידיו מעדותם.

כאמור בקוראן:

"זהו ישוע בן מרים, דבר הצדק אשר עליו נמצאים במחלוקת" (קוראן 19.34)

הברית החדשה קובעת בבירור שישוע הוא המתווך היחיד בין אלוהים לאנושות, ולאף אחד אין גישה לאלוהים או יכולת כניסה לגן עדן ללא ישוע:

"וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַנְכִי הַדֶּרֶךְ וְהָאֲמֶת וְהַחַיִּים וְאִישׁ לֹא־יָבֹא אֶל־הָאֵב בְּלֹתִי עַל־יָדִי"(יוחנן 14.6)

"וּבְעֵבֹר זֹאת רַב הוּא לְהוֹשִׁיעַ תְּשׁוּעַת נֶצַח לְכָל־הַבָּאִים עַל־יָדוֹ לְאֱלֹהִים כִּי הוּא חַי לְנֶצַח לְהַפְגִּיעַ בְּעַדָּם... אֲשֶׁר אֵין־לוֹ חֶק יוֹם כִּי־יִוָּם כָּל־הַיּוֹם הַגְּדוֹלִים לְהַקְרִיב קָרְבָן בְּתַחֲלָה עַל־חַטָּאת נַפְשׁוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן בְּעַד הָעָם כִּי הַשָּׁלִים אֶת־זֹאת בְּפַעַם אַחַת בְּהַקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ"(האגרת אל העברים 7.25,27)

"בַּעֲבוּר זֹאת מִלֶּאֱדָם מְלִיץ הוּא לְבָרִית הַחֲדָשָׁה וּמוֹתוֹ נִמְצָא לְכַפֵּרֶת הַפְּשָׁעִים תַּחַת הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה לְמַעַן יִשְׁיֻגוּ בְּחִירֵיהָ אֶת־הַבִּטָּחַת נַחֲלַת עוֹלָם" (האגרת אל העברים 9.15)

"וְיֵאלֶה אֲשֶׁר הִחְזִיקוּבוּ נִתְנַחֵחַ בְּיָדָם לִהְיוֹת בָּנִים לֵאלֹהִים הֲלֹא הֵם הַמֵּאֱמִינִים בְּשֵׁמוֹ" (יוחנן 1.12)

שאוּל הַתִּרְסִי רָדַף וְנוֹצְרִים בְּשִׁיטָּתִיּוֹת עַד שִׁיּוֹם אֶחָד יִשׁוּעַ עֶצַר אוֹתוֹ בְּדַרְכּוֹ לְדַמְשֶׁק שֶׁם הִתְכוּוֹן לְכֹלֵא אֶת כָּל הַנוֹצְרִים שִׁימְצָא וּלְהַבִּיאֵם כְּשִׁבּוּיִם לִירוּשָׁלַיִם. מִסַּע זֶה, עָלָיו אִפְשָׁר לִקְרֹא אוֹתוֹ בְּמַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 9.1-19, שִׁינָּה אֶת חַיָּיו שֶׁל שְׁאוּל בְּאוֹפֶן דְּרַסְטִי וְהוּא הֵפֵךְ לְחַסִּיד קִיצּוֹנִי שֶׁל יִשׁוּעַ:

"וַיְהִי הוּא הַלֵּךְ וְקָרַב אֶל־דַּמְשֶׁק וְהִנֵּה אֹר מִן־הַשָּׁמַיִם זָרַח עָלָיו כְּכָרֶק מִסָּבִיב; וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אֲרֻצָּה וַיִּשְׁמַע קוֹל מִדְּבַר אֱלֹהִים שְׁאוּל שְׁאוּל לָמָּה זֶה תַּרְדֹּפְנִי; וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי יִשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה רֹדֵף קָשָׁה לָךְ לִבְעֵט בְּדִרְבָּנִי" (מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים 9.3-5)

אוֹתוֹ אָדָם, שְׁאוּל, שְׁלִימִים נֹדַע בְּשֵׁם הַשְּׁלִיחַ פֶּאוּלוֹס, כָּתַב רַבִּים מִמִּכְתָּבֵי הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה. נִקְבַּל הַצָּחָה לְכַתְּבוֹ:

"אֲמַת הַדְּבַר וַיֵּאֲתָה לְכָל־אָדָם לִקְבֹּלוֹ כִּי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בָּא אֶל־הָאָרֶץ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־הַחַטָּאִים וְאֲנִכִּי הָרִאשׁ לָהֶם" (האגרת הִרִאשׁוֹנָה אֶל טִימֹתִיוֹס 1.15)

"טוֹב הַדְּבַר הַזֶּה וְלָרְצוֹן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנו; אֲשֶׁר חָפֵץ יַחְפֹּץ כִּי יוֹשְׁעוּ כָּל־בְּנֵי־אָדָם וַיִּלְמְדוּ לַדַּעַת אֶת־אֱמֶתוֹ; כִּי אֱלֹהִים אֶחָד הוּא וּמְלִיץ אֶחָד בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין אָנָשִׁים הוּא הָאִישׁ יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ; אֲשֶׁר נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ כְּפָר בְּעַד כָּל־בְּנֵי אָדָם וַעֲדוֹת זֶה עָלֵינוּ לְהַשְׁמִיעַ לַעֲת מָצָא" (האגרת הִרִאשׁוֹנָה אֶל טִימֹתִיוֹס 6-2.3)

אֲשֶׁר בּוֹ לָנוּ הַפְּדִיּוֹם בְּדַמוֹ וּסְלִיחַת הַפְּשָׁעִים כְּרַב חֲסִדוֹ: (האגרת אֶל הָאֶפֶסִּים 1.7)

עַל פִּי הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה, כָּל בְּנֵי הָאָדָם חוֹטָאִים, וְעַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְהַתְּנֹקַת וּלְהִסְלַח עַל מִנַּת שְׁנוּכַל לְהִיכַנֵּס לִגְן עֵדֶן:

"כִּי־כָל־חַטָּאוֹ וַיִּסְגּוּ מֵאַחֲרֵי כְבוֹד אֱלֹהִים; וּבָחֲנוּ חֲנוּם כָּל־ם יִצְדָּקוּ כִּי־פָדָה אֹתָם יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ; הוּא אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ אֱלֹהִים מִקֵּדָם לְכַפֵּר עָלֵינוּ בְּדַמוֹ עַל־פִּי אֱמוּנָתָנוּ לְבַעֲבוֹר גְּלוֹת אֶת־צִדְקָתוֹ וְחִמְלָתוֹ בְּאֲשֶׁר סָלַח לַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ מִיָּמֵי קֶדֶם" (האגרת אֶל הָרֹמָאִים 3.23-25)

"כִּי מִשְׁפָּרַת הַחֲטָא אֲבָדוֹן וּמִתַּת אֱלֹהִים חַיִּי נֶצַח בְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינֹנִי" (האגרת אל הרומאים 6.23)

לתשומת הלב:

גם הקוראן וגם הברית החדשה מלמדים כי לבני האדם נשמות נצחיות, ושהם יעמדו בפני יום הדין בו אלוהים יחליט גן העדן/ גיהנום כיעד הסופי שלהם.

על פי הקוראן והברית החדשה, ביצוע מעשים טובים הוא חשוב מאוד. עם זאת, על פי הברית החדשה, מעשים טובים בלבד אינם מספיקים בכדי לזכות בכניסה לגן עדן, מכיוון שהם אינם יכולים לטהר את חטאינו. (ראה האגרת אל עברים 9.22)

הברית החדשה אומרת כי אלוהים שלח את בנו היחיד ישוע לעולם הזה מתוך אהבה טהורה, כדי שנוכל לזכות לחיי נצח עם אלוהים. מבלי לקבל את ישוע כאדוננו ומושיענו, היינו אבודים לנצח. (ראה יוחנן 3.16)

ולכן השאלה מיהו ישוע, היא שאלה כל כך חשובה.

פרק 7:

מהימנות המקורות

למרות שהקוראן והברית החדשה מסכימים על דברים רבים, הם חלוקים בכמה נושאים חשובים מאוד. זה מוביל לשאלה דחופה ומאתגרת: **מהי האמת?**

הנושאים העיקריים שהקוראן והברית החדשה חולקים עליהם הם האם ישוע הוא בן האלוהים והאם הוא מת על הצלב. אלה שאלות מהותיות.

בכדי לקבל את האמת נדרש ראש פתוח ולב, להיות מוכן לחקור כדי למצוא את האמת ולאמץ אותה באותו הרגע. **השאלה היא חיונית: מהי האמת לגבי ישוע?** האם אנו מוכנים לקחת את הסיכון בכדי למצוא אותה, משום שלפי התשובה חיינו ישתנו לנצח.

מהימנות המקורות:
בואו נשווה בין המקורות:

הקוראן הגיע על יד הנביא מוחמד שקיבל את הבשורה ממלאך.

הברית החדשה נכתבה בידי נביאים, מלכים, שופטים, תלמידיו של ישוע, שני אחיו, רופא, ואנשים יראי השם. אלוהים בעצמו דיבר אל חלק מהם בצורה ישירה, מלאכים ביקרו אצל רבים מהם, וכולם היו תחת השראת רוח הקודש (ראה האגרת השנייה את טימותיוס 3.16)

היו שרשמו את מה שהיו עדים לו, את הסיפורים על מה שקרה לנגד עיניהם. אחרים כתבו מסרים מאלוהים, שירת תפילה ועבודת האל, דברי חוכמה, נבואות וחזיונות מאלוהים.

טבלת השוואה ומהימנות

נושא ההשוואה	בברית החדשה	בקוראן
ישוע- בן האלוהים	כן	לא
ישוע- מת על הצלב	כן	לא
נבואות כתובות על המשיח	ניתן למצוא למעלה מ - 300 נבואות על המשיח בתנ"ך, שנכתבו מאות שנים לפני הולדת ישוע	

מלאך הופיע בפני מריה והכריז שיהיה לה בן שייקרא המשיח. (ראה קוראן 3.45) מלאך הופיע בפני הנביא מוחמד והכריז שישוע אינו בן האלוהים. (ראה קוראן 4.171 ; 6.101 ; 9.30)	מלאך הופיע בפני מריה והכריז שיהיה לה בן שייקרא בן לאל עליון, בן האלוהים. (ראה לוקאס 1.30-35) מלאך הופיע בפני יוסף והכריז שלמריה יהיה בן שיציל את עמו מחטאותיהם. (ראה מתי 21-1.20) מלאך הופיע בפני הרועים בשדה הסמוך לבית לחם, והכריז על הבשורה הטובה שנולד מושיע שהוא המשיח, האדון. (ראה לוקאס 11-2.8)	מסרים ממלאכים לגבי מיהו ישוע
	יוחנן המטביל ותלמידיו של ישוע: פטרוס, יעקב ויוחנן - כל הארבעה שמעו קול משמיים שהכריז שישוע הוא בנו של אלוהים ושלושת התלמידים גם ראו את ישוע משתנה בתפארתו. (ראה מתי 17-3.13 ; לוקאס 9.28-35)	עדי ראיייה המעידים כי ישוע היה בנו של האלוהים

	<u>עומדים ליד הצלב:</u> יוחנן תלמידו, מריה אמו של ישוע, אחות אימו, מריה אשתו של קלופס, ומריה מגדלנה. (ראה יוחנן 19.25) <u>צופים מרחוק:</u> אנשים רבים שהכירו את ישוע, כולל האישה שהלכה אחריו ברגל מהגליל. (ראה לוקאס 23.49)	עדי ראייה בצליבתו של ישוע
	שני מלאכים הופיעו בפני הנשים שהתכוונו למשוך את גופתו של ישוע ואמרו להן שהוא קם מהמתים. (ראה לוקאס 24.1-8) מריה מגדלנה, כל תלמידיו, שאול התרסי ורבים אחרים פגשו את ישוע לאחר תחייתו ראה יוחנן 20.10-31; מעשי השליחים 7-9.3; האגרת הראשונה אל הקורинתים 7-15.6	עדי ראייה אשר העידו כי ישוע קם לתחייה

	תכריכי טורינו נחשבים כבגדי הקבורה של ישוע שנשתמרו. הם מוזכרים בכל ארבע הבשורות בברית החדשה	תכריכי טורינו
הקוראן נכתב בשנים שבין 610 ל- 632 לספירה, בסביבות 600 שנה לאחר שישוע הלך על פני האדמה.	מאמינים כי הברית החדשה נכתבה בשנים שבין 40 ל 100 לספירה. ארבע הבשורות נכתבו בין השנים 60-95 לספירה ומכילות את הנרטיב על ישוע המסופר על ידי עדי ראייה שונים. הצליבה ותחייתו של ישוע מתוארים בפירוט בכולם. בשורת מרקוס נכתבת 30 שנה לאחר צליבתו של ישוע, ואילו איגרת פאולוס הראשונה נכתבה בסביבות 50 לספירה, כ 20- שנה לאחר מותו של ישוע. פרק זמן צר זו תומך מאוד באמינות האירועים המתועדים.	פרק זמן: ממועד האירועים ועד למועד התייעוד

כתבי היד הקדומים ביותר של הקוראן שנשתמרו קרובים בזמן למועד כתיבתו, מה שמעיד על כך שהטקסט המקורי של הקוראן נשתמר ללא שינוי.	כתבי היד הקדומים ביותר של הברית החדשה שנשתמרו מתוארכים לשנת 130 לספירה. מעל 24,000 כתבי יד של הברית החדשה קיימים כיום שכולם תואמים את עצמם, ובכך מאשרים כי הטקסט המקורי של הברית החדשה נשתמר ללא שינוי במשמעותו.	שימור הטקסט המקורי
	מגילות ים המלח הן כתבי יד המורכבים מחלקים של כל ספרי התנ"ך, מלבד ספרי נחמיה ואסתר, וכוללים את כל ספר ישעיהו (מגילה באורך 734 ס"מ). כתבי היד הללו, שהם כבני 2000 שנה, תואמים לחלוטין את שאר כתבי היד הקיימים, ומאשרים שהתנ"ך נשמר ללא שינוי במשמעותו לאורך כל הזמן.	מגילות ים המלח שנמצאו בשנים 1946, 1947 ו-1956

	הברית החדשה הוכיחה שהיא מדויקת באמצעות שפע של נבואות שהתגשמו ותגליות ארכיאולוגיות והיסטוריות התואמות את האירועים, דמויות בעלות סמכות, קרבות שרחשו, דרכי חיים וצירי זמן שנמצאו בה.	דיוק הטקסט
--	--	-------------------

סיכום

בוא נסגור את ההשוואה הזו עם הצהרה המוזכרת בקוראן:

"אמור: "אילו היה לרחמן בן, הייתי אני ראשון לעבוד אותו." (קוראן 43.81)

יש הרבה אמת בהצהרה זו, משום שאם רואים את ישוע כבן האלוהים, ניתן לראותו כדמות שיש לעבדה.

ישוע אומר:

"פְּנִיאֵלִי כְּלִעְמֵל וּמִסְכָּל וְאֲנִי אֶתֵּן לָכֶם מְרוּגוּעַ" (מתי 11.28)

"וְלִמְדַתְּם אֹתָם לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְהָיָה אֲנִכִּי אֱהִי עִמָּכֶם עַד־אֲחֵרֵית הַשָּׁנִים לָעֵת קֵץ הָעוֹלָם אָמֵן" (מתי 28.20)

על פי הברית החדשה והקוראן, אנחנו יכולים לסמוך על דבריו של ישוע:

"זהו ישוע בן מרים, דבר הצדק" (קוראן 19.34)

"וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֶתָּה... לְזֹאת נִוְלַדְתִּי וְלְזֹאת בָּאתִי בְּעוֹלָם לְהַעֲיֵד עַל־הָאָמֶת מִי אֲשֶׁר לָאָמֶת יִשְׁמַע אֶת־קוֹלִי." (יוחנן 18.37)

קורא יקר, אם קראת את הספר הזה בעיון, אני מאמינה שבתוך ליבך אתה יודע מיהו ישוע ומה משמעות האמת הזו עבורך.

למידע נוסף על האדם הנפלא ישוע, תוכל לקרוא בארבעת הבשורות שבברית החדשה המכילות סיפורים מפורטים על ישוע אליהם נוצרים, ובמידה מסוימת גם מוסלמים, פונים.

השמות של ישוע בקוראן בברית החדשה ובתנ"ך:

בקוראן:

איסה/ישו (קוראן 3.45)
המשיח (קוראן 3.45)
בן מריה (קוראן 19.34)
דבר האמת(קוראן 19.34)

בתנ"ך ובברית החדשה:

עמנואל (ישעיהו 7.14)
ישוע משיח (מעשי השליחים 4.10)
ישוע מנצרת (לוקאס 24.19)
בן הנגר (מתי 13.55)
בן האדם (מתי 25.31)
בן האלוהים (מרקוס 3.11)
מלך היהודים (מתי 27.37)
פלא יועץ (ישעיהו 9.6)
אל גבור (ישעיהו 9.6)
אביעד (ישעיהו 9.6)
שר שלום (ישעיהו 9.6)
שה האלוהים (יוחנן 1.29)
אריה יהודה (חזון יוחנן 5.5)
נאמן וכנה (חזון יוחנן 19.11)
דבר האלוהים (חזון יוחנן 19.13)
ישוע המשיח אדונינו (האיגרת אל הקולוסים 1.3)
מלך המלכים ואדוני האדונים (חזון יוחנן 19.16)

מעט מתורתו של ישוע

"ואני ארפא את העיוור, ואת המצורע, ואחיה את המתים..." (קוראן 3.49)

" ואֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֲהָבוּ אֶת־אֲבִיכֶם בָּרְכוּ אֶת־מְקַלְלֵיכֶם הִטִּיבוּ לְשׂוֹנְאֵיכֶם וְהַעֲתִירוּ בְּעַד מְכַאֲבֵיכֶם וְרֹדְפֵיכֶם" (מתי 5.44)

" לָכֵן כָּל אֲשֶׁר תִּחְפָּצוּ שְׂיַעֲשֹׂן לָכֶם אֲנָשִׁים עֲשׂוּ לָהֶם כְּמֹדֶכֶן גַּם־אַתֶּם כִּי זֹאת הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים" (מתי 7.12)

"לכן כה תתפללו:

אבינו שבשמים,

יתקדש שמך.

תבוא מלכותך.

ייעשה רצונך

כמו בשמים כן בארץ.

את לחם חוקנו תן לנו היום.

וסלח לנו את חובותינו,

כאשר סלחנו גם אנחנו לחיבינו.

ואל תביאנו לידי ניסיון,

כי אם חלצנו מן הרע.

כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים. אמן." (מתי 6.9-13)

1) Lucian of Samosata. (165). *The Passing of Peregrinus (The Death of Peregrinus)*. (11-13).

English Translation: A.M. Harmon. (1936). (Vol. 5, p.12-15). Loeb Classical Library edition.

https://earlychurchtexts.com/public/lucian_passing_of_peregrinus.htm

2) *The Babylonian Talmud*. (70-200). English Translation: I. Epstein. (London: Soncino, 1935). Vol. III, Sanhedrin 43a, 281, cited in Habermas. *The Historical Jesus*, 203.

<https://www.bethinking.org/jesus/ancient-evidence-for-jesus-from-non-christian-sources>

3) Josephus, Flavius. (93). *Antiquities of the Jews (Book 18, chapter 3.3)*

English Translation: William Whiston. (1737)

<https://archive.org/details/completeworksofj03jose/page/94/mode/2up>

4) Pliny the Younger. (112). *Epistulae X.96*

English Translation: William Whiston.

<https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/religion/maps/primary/pliny.html>

5) Tacitus, Cornelius. (116). *Annals (Book 15, chapter 44)*

Edited for Perseus, New York by Church, Alfred John and Brodribb, William Jackson. Reprinted 1942. Random House Inc.

<http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Tac.+Ann.+15.44&fromdoc=Perseus%3Atext%3A1999.02.0078>

6) GoodShepard Film Production. (2016). Part 2 *Science Explains Shroud Image* NEW 2016 Video [Video]. Youtube.

<https://www.youtube.com/watch?v=efEDb2jHyMY>

7) Reel Truth History Documentaries. (2019, 11. Sept.). *Turin Shroud: The New Evidence (Shroud of Turin) History Documentary Reel Truth History* [Video]. Youtube.

<https://www.youtube.com/watch?v=NVovTvDjjCg>

8) *The Israel Museum, Jerusalem*. The Dead Sea Scrolls. Obtained on February 12, 2021 from:

<https://www.imj.org.il/en/wings/shrine-book/dead-sea-scrolls>

הקוראן בתרגום לעברית

הברית החדשה בתרגום לעברית

ספר זה מנסה לשפוך אור על השאלה המהותית מיהו ישוע? תוך הרהור בכמה נושאים מרכזיים הקשורים לישוע, אשר המוסלמים והנוצרים רואים באופן שונה:

- האם ישוע מת על הצלב?
- האם ישוע הוא בן האלוהים?
- האם ישוע הוא האלוהים בעצמו?
- האם ישוע הוא מושיע העולם?
- האם ישוע הוא המתווך בין האלוהים לאנושות?

אילו תשובות נותנים הקוראן, הברית החדשה, ההיסטוריונים וישוע עצמו לשאלות אלו?

למרות גודלו הקטן, ספר זה נוגע בסוגיות כבדות משקל. הוא בוחן מקורות שונים ומשווה את התשובות שנמצאו על מנת לחשוף מיהו באמת ישוע.

כאשר הכל נאמר ונעשה וחיינו עלי אדמות יגיעו לתומם, תתגלה השאלה החשובה ביותר: "מה עשית בנוגע לישוע המשיח?" האמנת

שהוא היה נביא? דמות היסטורית? מישהו שהגיע לעשות טוב? משוגע? או שמא הוא מי שאמר שהוא, הבן שאותו שלח האב שבשמים, אלוהים באופן מלא, אדם מלא, ישוע מושיע העולם. גונה מזה פאולסדוטיר כתבה עבודה מלומדת ומבריקה על מיהו באמת ישוע המשיח. אינך רוצה לפספס את קריאת הספר הזה לא רק מכיוון שהוא חומר קריאה נהדר, אלא משום שחייך פשוטם כמשמעם תלויים באמת הכלולה בעבודה זו.

פטרישיה בוטסמה

שותפה בכירה, לתפוס את אש הצפון, דרום ומרכז אמריקה מחברת:

Convergence, Raising Burning Hearts, A Lifestyle of Divine Encounters

מטיף נודד ומנהיג בית התפילה

